

Sevgili melekim;

Buraya geleli bugün ikinci günüm ve
keyfim yerinde. Sana belki de habırlayaca-

Metin Altıok'tan

Zeynep'e

Mektuplar

gibi habırlayacağım. Dikkat edeceğim
çin iki saat bekleyen. Dikkat edeceğim
nekt babamın (Zeynep) bugün yazıyor
artık. Bu düzgün günün yazıyor
göre, çünkü babanın yazısı hiçbir zaman

gelem y...
yanında olmanın yanına
Sesini duymak, sana "dikkat et düs
demek benim için dünyalara değer.
Lütfen yaz. Seni mutlaka b...
sen gelince

Metin Altıok

14 Mart 1941'de İzmir, Bergama'da doğdu. Çocukluğunu ve ilk gençliğini geçirdiği Karşıyaka'da ilk, orta ve lise öğrenimini tamamladı. 1971'de Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümü'nden mezun oldu. 1967'de Ankara Fransız Kültür Merkezi'nde ilk resim sergisini açtı (Çetin Sipahi ile birlikte). Fransız Kültür Merkezi'nde, Ankara Sinematek Derneği'nde (Orhan Taylan ve Fahir Aksoy'la birlikte), Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde resimlerini sergiledi. Lise yıllarında başlayan şiir serüvenini ilk defa *Gezgin* adlı kitabıyla (1976) günyüzüne çıkardı. Bundan sonra yaşamını hep şiirle sürdürdü. 1979'a kadar Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü'nde çalıştı. 1979 yılında Bingöl Lisesi felsefe öğretmenliğine atandı. İlk birkaç yıldan sonra Bingöl'ün Genç kazasına sürüldü. 1987-1990 arası Karaman İmam Hatip Lisesi'ne gönderildi ve zorunlu durumundan hoşnut olmadığı için 1990 yılı başında emekliye ayrılarak Ankara'ya yerleşti. İki kez evlendi. İlk evliliğinden bir kızı oldu. Pir Sultan Abdal Kültür Şenliği için gittiği Sivas'ta, 2 Temmuz 1993 günü şeriatçıların saldırısına uğrayan Madımak Otel'i'ndeki yangından ağır yaralı olarak kurtulduysa da 9 Temmuz 1993 günü, yangında yaşamlarını yitiren 34 arkadaşının kaderini paylaştı.

Eserleri: *Gezgin* (1976), *Yerleşik Yabancı* (1978), *Kendinin Avcısı* (1979, Ahmet Telli ile 1980 Ö. F. Toprak Şiir Ödülü), *Küçük Tragedyalar* (1981), *İpek ve Klabtan* (1987), *Gerçeğin Öte Yakası* (1990, Cemal Süreya Şiir Ödülü), *Dörtlülükler ve Desenler* (1990), *Süveyda* (1991), *Alaturka Şiirler* (1992), *Soneler* (1993), *Hesap İşi Şiirler* (1993), *Yel ve Gül* (1993-Kendi Seçtiği Şiirler), *Bir Acıya Kiracı* (1998-Bütün Şiirleri), *Şiirin İlk Atlası* (1992-Düz Yazıları)

Zeynep Altıok Akatlı

1968 yılında Ankara'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Sosyal Antropoloji Bölümü'nü bitirdi. 1993 yılında bir ortaçağ karanlığında babası Metin Altıok'u yitirdikten sonra, bu acının ardından şairi ve Sivas utancını unutturmamak için yazdığı yazıları gazete ve dergilerde yayımlandı. 18 yıl reklam sektöründe çalıştı. Kitap editörlüğü yaptı. Çeşitli gazete ve dergilerde kültür sanat yazıları ve röportajları yayınlanan Zeynep Altıok Akatlı 2003 yılında Metin Altıok için *Gölgesi Yıldız Dolu* adlı armağan kitabı hazırladı. 2008 yılından beri Metin Altıok Şiir Ödülü'nü düzenliyor. *Yıldız İzi* portre ve denemelerinin bir araya toplandığı ilk kitabıdır.

Halen CHP İstanbul ekibinde Kültür ve Sanattan Sorumlu İl Başkan Yardımcısı olarak görev yapmakta, Nazım Hikmet Vakfı yönetim kurulunda, annesi Füsün Akatlı'nın kurucuları arasında olduğu Kadın Eserleri Kütüphanesi Genel Kurulu'nda görev almaktadır ve 2009 yılından beri Toplumsal Bellek Platformu üyesidir.

Kırmızı Kedi Yayınevi: 183
Türk Edebiyatı: 40

Metin Altıok'tan Zeynep'e Mektuplar

© Zeynep Altıok, 2012
© Kırmızı Kedi, 2012

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir
Editör: Rengin Arslan
Kapak Tasarımı ve Grafik: Yeşim Ercan Aydın

Tarutım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ocak 2013
ISBN: 978-605-5340-93-3
Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi B Blok
Haramidere-Avcılar İSTANBUL T: 0212 412 17 77
Pasifik Ofset Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi

kirmizikedikedi@kirmizikedikitap.com / www.kirmizikedikitap.com
www.facebook.com/kirmizikedikitap

Ömer Avni M. Emektar S. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

METİN ALTIÖK'TAN
ZEYNEP'E MEKTUPLAR

Canım Nazlıcan Özkan'a

Mektuplar...

Ne çok şey anlatırlar...

Yazanın kimliğini açık eder, bilinmez yönlerini gösterirler.

Mektupta yazılanlardan başka bilgiler, duygular akar satır aralarından. Ne mesajlar çıkar. Bir mektup belki koca bir hayata, bir duruşa, dünya görüşüne tanıklık eder.

Hafızamız olur mektuplar. Zamanının en derin yaşanmışlıklarını bile unutuyoruz bazen. Oysa mektuplar unutmuyor.

Sırdaştır mektuplar, kişisel tarihtir. Sevgidir. Hele mektubu yazan çok sevilen ve artık bu dünyadan gitmiş, çok özlenen biriye mücevherdir mektuplar!

Mektupların yayınlanması da ayrı bir tartışma konusu. 1993 yılının Kasım ayı sayısı için, babacığımın bir ortaçağ karanlığında yitip gitmesinin yüreğimde başlattığı yangın daha harlıyken, *Varlık* dergisinde bir yazı dizisi içinde babamın mektuplarına yer vermek istemişlerdi. Çok zor karar vermiştim. Mektup yayınlamak bir başka sorumluluk bence. Yazanın rızasını alamayacak olmak kararı zorlaştırıyor. Bir hayat aralığını olanca gerçekliğiyle ortaya seriveriyor. Yazan / yazılan arasındaki samimiyet derecesine bağlı olarak kurgulanmış cümleleri, duygu ve düşünceleri birden herkesin önüne döküyor. Olmalı mı? Şart mı? Elbette değil!

Bir kitap sebep oldu kararımı değiştirmeme. Antonio

Gramsci'nin *Çocuklarıma Mektuplar*'ı. Ortaokul sıralarındaydım okuduğumda. Bu yaşına kadar belli aralıklarla tekrar tekrar okuduğum bir kitaptır. Gramsci'nin iç dünyasını, duygusu zenginliğini hissetmenin yanı sıra satır aralarında işçi sınıfı, sosyalizm ve insanlık ile ilgili fikirlerini keşfetmiştim kitapta. Çocuk aklımla anlayabildiğim kadar elbet ama çok etkilenecektim. Bu kadar güzel bir baba-çocuk ilişkisinin birbirini görmeden kurulabilmesi, babasından uzak bana, bir başka değerli görünmüştü. Babama başka bir gözle bakmamı sağlamıştı. Babasını hiç tanıma fırsatı bulamadan insanlığın kötülüğünde kaybeden Giuliano'ya babasını çok iyi tanıyabilme ve onun kendisine olan koşulsuz ve derin sevgisini hissedebilme şansı veren bu mektuplar benim küçük dünyama da öyle çok şey kattı ki. İnsanlığı, onuru, sevgiyi, direnişi ve birçok konuda katmanlı düşünebilmeyi öğrendim. Az şey mi?

Bizim mektuplarımız elbet bu kadar uzun soluklu değil ve bu kadar acı bir siyasal baskı ve zorunlu ayrılık içermiyor. 1979-1982 yılları arasında babamın önce İzmir'den sonra da Bingöl'den sevgili kızına yazdığı birkaç mektubu yayınlama kararım, babamın bu mektuplarda sezilen ve şiirine de fazlasıyla yansıyan iç zenginliğini paylaşma isteğiyle şekillendi.

Çok uzun zamandır bekleyen bir niyet bu. Önce başına ben de babama bir mektup yazayım istedim. Defalarca başladım. Yazamadım. 19 yıl oldu sonunda ayrılığımız. Her yıl aramızdaki özlem uçurumu açıldı. Hatırladıklarım sararmaya başladı. Anekdotlar, sözler, anılar taze kalsın aklımda diye sınıksız sarıldım. Bizden kalan ve tazeliğini yitirmesin diye unutmamak için dönüp dönüp baktığım mektuplar hiç eskimedi. Hiç azalmayan ve bulanıklaşmayan ise sevgi, özlem ve acı oldu. Şimdi yazsam ne yazacağım mektubuma? 19 yıllık özlemimi mi, 19 yıldır insanlığın başına gelen felaketlerden mi haber

vereceğim? Babamın sevgiyle bağlı olduğu ülkesinde olanı bite-ni anlatmaya yüzüm olabilecek mi? 10 yılını verdiği, ikinci üniversitem dediği Doğu'da yaşanan trajedinin onu ne kadar yaraladığını bilirken bugüne dair bir iyi haber koyamayacaksam mektubuma ne yazacağım? İnsana ve insanlığa gönülden bağlı ve bu kadar inanmış babamdan bugünün egemenleri tarafından yerleştirilmek istenen kin kültürünü nasıl saklayacağım? Yok yazamıyorum yazmayı istediğim mektubu. "Babacığım 52 yaşında bir hiç uğruna ölmedin, 34 dostunla birlikte sizin yok edilişinizden insanlık bir ders aldı. Birçok acıyı yendi, tamir etti. Adalet yerini buldu. 'Güzel günler göreceğiz'" diyemeyeceksem ne yazacağım? Hangi yüzle yazacağım babama ben?

Yazamadım işte o mektubu. Bir akşam bir başka baba-kız özlemine tanıklık etmemle gelişti herşey. Babama olan bütün özlemimle bir başka babaya bir mektup döküldü kalbimden. Tutuklu gazeteci Tuncay Özkan'a yazdığım mektup anlatıverdi herşeyi. Tuncay Özkan 4 yıldır suçunu bilmeden hapis yatıyor. 4 yıldır kızını özlüyor. 4 koca yıldır onların sözcükleri sadece mektuplarda birbirini buluyor. Mahkeme salonlarında Tuncay'ın gözlerinde Gramsci'nin kitabında bulduğum hayat dersini buluyorum. Zulmün insanları yıldırmadığına ama yücelttiğine tanıklık ediyorum. Tuncay, kızı için nane yetiştiriyor tecrit hücrelerinde. Havada gizli tanıkların, zincire vurulan huku-yu yönetenlerin, biat edenlerin sözlerinin uçuşarak duvarlara çarpıp çınladığı, her yeri kirli bir salonda o nanenin ışığı hepsini eziyor. Tuncay Özkan sadece bir örnek. Ne diyor Metin Altıok:

Hapishaneler insan dolu kum gibi.

Dışarıda bir buruk özgürlük zakkum gibi.

İçerde de dışarda da zor iş yaşamak;

Hem varım hem yokum gibi.

Bu kitap o mektupla başlasın. Babamın mektuplarıyla devam etsin. Tuncay ve Nazlıcan kavuştuğunda biz de biraz kavuşacağız babamla. Ve devam edeceğiz dirençle yaşamaya...

Umarım bu naif mektuplar küçük okuyucuların da kalbinde yer bulur. İyilik küçük kalplerden yeşerecek.

Zeynep Altıok Akatlı

Sevgili Tuncay Özkan,

3 Mart 2012-İstanbul

*her şeyin üstünde sulusepken bir kar;
bir aşkı delik deşik ediyordu/lar.
bense inatla susuyordum
ve kızımı seviyordum ekmek kadar*

diyen şair Metin Altıok'un kızıyım. Babam daha sonraları Fazıl Say tarafından bestelenen bir başka şiirinde "bir yarım umuttur elimizde kalan, göğüslemek için karanlık yarınları" demişti. Ben bu dizeyi sesimi duyurmak için çabalarken yazdığım birçok yazıda, mesajda kullandım. Ama hiç bu kadar derin hissetmemiştim. Hep en karanlık budur artık derken karşılaştığımız yeni felaketler sanki hiçbir zaman bu kadar ağırlaşmamıştı gibi geliyor bana. Tabii olana bitene bakan, yüreğinde insanlık kırıntısı olanlara...

İşte yine daha da karanlıkları göğüslemeye çalıştığımız günlerdeyiz. Pek çok kara haber arasında kendi öznel karanlığımda Sivas davasının zaman aşımına uğramak üzere oluşu var. İşsizim. İş aramaya bile isteğim yok. Dik duruyorum ama "Ben eğilmem gündüzleri ama geceleri kanatırım kendimi" diyen de babam değil mi? İşsiz olmanın sağladığı zamanı elimden

geldiğince bir yerlerde var olmaya ayırarak değerlendirmeye çalışıyorum. Yarın da sizin için Galatasaray'dan Taksim'e yürüyeceğiz. Nazlıcan'la tanışacağım. Galiba en çok ona seviniyorum bu akşam. Bir de az önce twitter'dan aldığım habere. Artık yalnız değilmişsiniz. Belki bu gece uyumaz sabaha kadar sohbet edersiniz...

Sizin durumunuzdaki birine kendi dertleri ile sızlanmak değil elbet amacım. Bunları biraz dertleşmek için yazıyorum. Ama asıl nedenim başka. İnsanlık suçlarında zaman aşımına hayır diyebilmek için bugünlerde çeşitli kanallarda, basında artık kendimin bile inanmadığı cümleler sarfederek kamuoyu yaratmaya çalışıyorum. İşte böyle bir amaçla sokaklardaydım, avukatımız Şanal Hanım 5N1K'ya katılıp 18 yıllık anlamsız ve akıl almaz dava sürecimizi anlatırken. İzleyemedim diye kaydettiğim program sayesinde Nazlıcan'ı tanıdım. Katıldığım programda 18 yıl sonra artık çok da bir beklentim kalmayan, gerçek suçluları yargıya intikal etmemiş bir davanın son adımında kendi davamın hakkını aramaya utandığımı söyledim. Samimiydim. Uludere'de yaşananlar, Adıyaman'da Alevilerin kapılarının işaretlenmesi, gözü dönmüş, ağzı köpüren kalabalıklarla yürüyen bir bakan falan varken daha da anlamsız geldi programda söylediklerim. Bir de artık birçok kişi tarafından artık kanıksanmış gibi gözükse de taptaze bir yara olarak duran sizin ve tüm tutuklu gazetecilerin dramı var. İşte pırıl pırıl 19 yaşındaki Nazlıcan'ı izlerken yine utandım. Neden onu daha önce tanıyıp destek olmadım diye üzüldüm. Duruma elbet kalben duyarsız kalmadığımı o nereden bilsin? Oysa ne iyi gelir bir ses, bir nefes, bir destek insana, en iyi bilenlerden biriyim. Sizden ve ondan af dilemek isterim. Çünkü bir kişinin bile çok şey değiştirdiğini bilirim.

Son günlerde yine bin bir muhakeme arasında beni artık en

çok üzen şeyin hoyratlık olduğunu keşfettim.

İnsanların çifte standartlarını, “aydın”ların ikiye bölünmüşlüğünü, havada uçuşan ve içi boşalan yaftaların yaralayıcılığını, kini, nefreti sanki en özgürlükçü en liberalmiş gibi yapanların besleyişini, karşı nefreti, hoşgörüsüzlüğü sindiremiyorum artık. Oysa benim canım annem Füsun Akatlı bana en güzel örnekti. Sağduyu, muhakeme, akıl ve hoşgörüyü birleştiren dimdik bir anneydi. Artık o da yok. Ve bu hoyratlık beni yoruyor. İnsanların “birilerinin arkadaşı” olarak yürüttükleri protestoları ve aynı haksızlıklara uğrayan diğer isimlere tercih edilmiş uzaklıklarını kahredici buluyorum. Kimsenin fikrine katılmak, onaylamak zorunda değiliz ama mazlumun hakkı dururken “ama” ile başlayan cümleler kurmak suçladıkları zihniyetten farklı değil. Neyse uzatmayayım, amacım sizin de içinizi karartmak değil.

Babam ben 10 yaşındayken öğretmen olarak Bingöl’e tayin edildi. Baba kız hasretini iyi bilirim. Mektuplarla görüştük uzun yıllar. Sizin gibi. O da bana Bingöl dağlarından topladığı çiçekleri kurutur sigara kâğıtlarına sarar yollardı. Yaşım biraz ilerlediğinde tanıştım Antonio Gramsci’nin hapishaneden çocuklarına yazdığı mektuplarla. Biraz kendi hasretime benzettiğimden biraz da uzaktan uzaktan evladının yanında olan birçok babadan daha güzel bir baba olduğunu keşfettiğimden hayatımı derinden etkileyen bir kitap oldu. Geçen hafta küçük Vecide’ye armağan ettim kitabı. Ona da direnme gücünü verir belki diye umarak...

Nazlıcan televizyonda dimdik durdu. Sokakta eylem ayrı mı yapanlara karşı twitter’da yazdığı bir mesaj beni daha da etkiledi. O kadar olgun, hepsinden büyük ve bağışlayıcı. Nazlıcan baktım tam babasının kızı. Evet acılar ayrılıklar şekillendirir insanı ama yoldan da çıkarır, kaybolmak daha kolaydır. Onu yetiştiren sizsiniz. O sizin kızınız ve gördüm ki bizim

kazancımız. O bu ülkenin aydınlık geleceğinin müjdecisi.

Biraz karamsar bir mektup oldu ama inanın yılmış vazgeçmiş biri değilim. Anların mutluluğunu yaşayarak ve elimden geldiğince farkında olarak yaşamaya gayretliyim. Merak etmeyin, Nazlıcan iyi... O bize emanet...

Sözlerime son verirken girişte bahsettiğim şiirin tamamını paylaşmak istedim:

*her şeyin üstünde sulusepken bir kar;
bir aşkı delik deşik ediyordu/lar.
bense inatla susuyordum
ve kızımı seviyordum ekmek kadar*

*o zamanlar oniki mart falan/lar;
kendimi her gün pencereden atıyordum.
çevremde ıpsız sapsız konuşmalar,
bir tek kızımın avunuyordum.*

*büyüdü artık genç kız oldu kızım/lar;
biri gelin adaydır şimdi onlar.
ben kendime bir oğul oluyorum,
yüreğimde deli dolu çışkular.*

Sizi en kısa zamanda aramızda görmek, daha önemlisi ailenize kavuştuğunuzu bilmek dileğiyle...

Sevgi ve saygılarımla

Zeynep Altıok Akatlı

MEKTUPLAR
1979-1986

7.6.1979

Sevgili melekim;

Buraya geleli bugün ikinci günüm ve keyfim yerinde. Sana belki de habırlayacağın daha önce seninle de oturduğumuz o zaman restoran'ın önünde bir masada ve güneşli pırı pırl bir havada buzlu votkamı yudumlayarak yazıyorum. Dikkat edeceğin gibi hatıra defterine iki satır yazmak için iki saat bekleyen fare deliğindeki sinek baban basbayağı düzgün yazabiliyor artık. Bu düzgün sözünü tabii ki bana göre, çünkü babanın yazısı hiçbir zaman bundan düzgün olmadı.

Zeynepciğim; seni bu güzel izmir kefkinde hasretle bekliyorum, yokluğun içime şimdiden kursun gibi çöktü. Bu güzel havada markılar denize konup kalkarken, palmyeler arasında sentule kıyı boyu yürümek istiyorum. Bostanlı'dan iskeleye kadar hep seni düşünerek ve seninle konuşarak yürüdüm, ama imgelem gücüm, sair imgelemim senin yanımda olmanın yanında sıfır kalır. Sesini duymak, sana "dikkat et düşersin" demek benim için dünyalara değer. Bana mektup yaz. Seni mutlaka bekliyorum. Halan, deden, babaannen sen gelince neler yapacağımızı, nerelere gideceğimizi şimdiden planlamaya başladık. Getirecek insan yoksa bana yaz. Seni gelip alırım. Hasretle ve çok dolusu sevai. Sevgili melekim.

7.6.1979
İZMİR

Sevgili meleğim;

Buraya geleli bugün ikinci günüm ve keyfim yerinde. Sana belki de hatırlayacağın daha önce seninle de oturduğumuz Ozan Restoran'ın önünde bir masada ve güneşli pırıl pırıl bir havada buzlu votkamı yudumlayarak yazıyorum. Dikkat edeceğin gibi hatıra defterine iki satır yazmak için iki saat bekleyen fare deliğindeki sinek baban basbayağı düzgün yazabiliyor artık. Bu *düzgün* sözü tabii ki bana göre, çünkü babanın yazısı hiçbir zaman bundan düzgün olmadı.

Zeynepciğim; seni bu güzel İzmir kentinde hasretle bekliyorum, yokluğun içime şimdiden kurşun gibi çöktü. Bu güzel havada martılar denize konup kalkarken, palmyeler arasında seninle kıyı boyu yürümek istiyorum. Bostanlı'dan iskeleye kadar hep seni düşünerek ve seninle konuşarak yürüdüm, ama imgelem gücüm, şair imgelemim senin yanımda olmanın yanında sıfır kalır. Sesini duymak, sana "dikkat et düşersin" demek benim için dünyalara değer. Bana mektup yaz. Seni mutlaka bekliyorum. Halan, deden, babaannen sen gelince neler yapacağımızı, nerelere gideceğimizi şimdiden planlamaya başladık. Getirecek insan yoksa bana yaz. Seni gelip alırım. Hasretle kucak dolusu sevgi. Sevgili meleğim.

19-6-1979

Canım kızım,

Senin için bir şiir yazdım. Bu şiir-den de anlayacağın gibi senden uzakta olmak benim için katlanılması çok güç bir durum. Tek avantajım birlikte olacağımız, dolaşacağımız günlerin yaklaşıp olması. Senin yanınday olman içinde bulunduğum güç koşullara daha iyimser bir gözle bakmamı sağlayacak. İzinim bana edeceğini

HAYİ DÖKÜLMÜŞ SEVİNCİN

bir kere daha
ekti. Beni vapur
dükükleri ve eva
çok yakın caminin
günde, boş vakit
ezan sesi ile Yoni çekilmiş bir diğün

başbaşa bıraktı. Yadırganan boğluğu

Henüz eski ar- Dilimin ucunda iemin.

kadasını Zülfü Somunu yitlik bir vıda

biçti bulmadım. Düştü düşecek yüreğim.

İçkiyi de ilk gün Biran önce gel buraya

İçerin dışında Karpuz, kavun yiyelim.

Keskinlikle bırak- Kim.

İlaçlarımı alıyor ve kendi- Dilmem ki ne diyeyim!

me bakıyorum. Tek sözcük yok örülenmemiş;

Zaten ne edecek Dostluğun büyüünde sancı,

param ne de An- Sovgi toza belemmiş,

karada ki gibi Havi dökülmüş sevincin.

ikram edecek Biran önce gel buraya

dostlarım var. Karpuz, kavun yiyelim.

Kimseyi gördü- Kimseyi yok. Res-

mine camlakım. Fotoğrafın da

ak bir çerçeve Batıp çıkıyorum durmadan,

icinde duramam. Ben bilirsin iyi yüzemem.

da. Hazınlı ba- Çarşafın dış gösteriyor.

kışın içimi kana- Dalgalı bir deniz kağ gündür

lıyor. Ama inan Sallanan düşeğin.

başım dik ve öne Biran önce gel buraya

göğümlemedi. Hala- Karpuz, kavun yiyelim.

ğimsa görülmü- Kimseyi ip-

hiç. Kimseyi ip- lediğim yok. Tele-

fon numaram aldığını göre beni

Fon numaram aldığını göre beni

baskaları arasın. Bana yakışan da

budur sığırım. Sen kalbini perah

but. Bunlar da geçer. Göçlerinden

hazretle öperim. Beraber olacağım

miz günlerin umuduyla merhaba der,

sana cınavlarında başatılar dilerim.

Baban.

Metin ALTIOK

Sana ilkekul 5. sınıfta sınıf öğretmenimizle çekilmiş bir fotoğraf gönderiyorum. Bunu babanla bakalım.

18.6.1979
İZMİR

Canım kızım;

Senin için bir şiir yazdım. Bu şiirden de anlayacağın gibi senden uzakta olmak benim için katlanması çok güç bir durum. Tek avuntum birlikte olacağımız, dolaşacağımız günlerin yaklaştıması. Senin yanımda olman içinde bulunduğum güç koşullara daha iyimser bir gözle bakmamı sağlayacak. İzmir bana edeceğini bir kere daha etti. Beni vapur düdüklüleri ve eve çok yakın caminin günde beş vakit ezan sesi ile baş başa bıraktı. Henüz eski arkadaşım Zülal'i bile bulamadım. İçkiyi de ilk günlerin dışında kesinlikle bıraktım. İlâçlarımı alıyor ve kendime bakıyorum. Zaten ne içecek param ne de Ankara'daki gibi ikram edecek dostlarım var. Kimseyi gördüğüm yok. Resmini camlattım. Fotoğrafın da ak bir çerçeve içinde duvarımda. Hüzünle bakışın içimi kanatıyor. Ama inan başım dik ve öne eğilmedi. Ağladığımsa görülmedi hiç. Kimseyi iplediğim yok. Telefon numaram olduğuna göre beni başkaları arasın. Bana yakışan da budur sanırım. Sen kalbini ferah tut. Bunlar da geçer. Gözlerinden hasretle öperim. Beraber olacağımız günlerin umuduyla merhaba der, sana sınavlarında başarılar dilerim.

Baban.

Sana ilkokul 5. sınıfta sınıf öğretmenimizle çekilmiş bir fotoğraf gönderiyorum. Bıdık babanı bul bakalım.

Metin Altıok ön sırada soldan beşinci.

HAVI DÖKÜLMÜŞ SEVİNCİN

Zeynep'e

Yeni çekilmiş bir dişin
Yadırganan boşluğu
Dilimin ucunda ismin.
Somunu yitik bir vida
Düştü düşecek yüreğim.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Bilmem ki ne diyeyim!
Tek sözcük yok örselenmemiş;
Dostluğun böğründe sancı,
Sevgi toza belenmiş,
Havı dökülmüş sevincin.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Batıp çıkıyorum durmadan,
Ben bilirsin iyi yüzemem.
Çarşafım dış gösteriyor.
Dalgalı bir deniz kaç gündür
Sallanan döşeğim.
Biran önce gel buraya
Karpuz, kavun yiyelim.

Metin Altıok

14.7.1979

Biriciğim;

gider gitmez babacığa kart atmışsın, ama ben Ankara'da olduğum için elime geçmedi ve sana yazmakta geçiktim. Bugün yine İzmir'e döndüm ve bizim 222. Sokaktaki evdeyim. Senden bildiğin adrese mektup bekliyorum. Sana bir pul defteri aldım ve tabiki pul defteri pul-suz olmayacağı için renkli pullar da edindim. Pul defterini Ankara'ya getiririm. Pullarını içine yerleştirirsin. Biriktirmeye de devam edersin. Sana elimdeki pullardan bir örnek gönderiyorum. Eline geçip geçmediğini bana yaz. Eğer kaybolmuyorsa öbürlerini de gönderirim. Şimdilik onları bir kitabın içinde saklarsın.

Canım kızım beni mektupsuz bırakma. Günlerinin nasıl geçtiğini uzun uzun anlat ki senin mutluluğunla ben de avunayım. Seni burada ne kadar arıyoruz bir bilsen. Hepimiz, deden, hatta komşular bile senin yokluğuna üzüldüler. Gittiğin günün gecesini Barekta bile seyrebmek içimden gelmedi. Kısa bir süre sonra kavuşmak üzere sana kucak dolusu sevgilerimle

İmtih

14.7.1979
İZMİR

Biriciğim;

Gider gitmez babacığa kart atmışsın, ama ben Ankara'da olduğum için elime geçmedi ve sana yazmakta geciktim. Bugün yine İzmir'e döndüm ve bizim 222. Sokaktaki evdeyim. Senden bildiğin adrese mektup bekliyorum. Sana bir pul defteri aldım ve tabii ki pul defteri pulsuz olmayacağı için renkli pullar da edindim. Pul defterini Ankara'ya getiririm. Pullarını içine yerleştirirsin. Biriktirmeye de devam edersin. Sana elimdeki pullardan bir örnek gönderiyorum. Eline geçip geçmediğini bana yaz. Eğer kaybolmuyorsa öbürlerini de gönderirim. Şimdilik onları bir kitabın içinde saklarsın.

Canım kızım beni mektupsuz bırakma. Günlerinin nasıl geçtiğini uzun uzun anlat ki senin mutluluğunla ben de avunayım. Seni burada ne kadar arıyoruz bir bilsen. Hepimiz, deden, hatta komşular bile senin yokluğuna üzüldüler. Çıktığın gün'ün gecesi Baretta bile seyretmek içimizden gelmedi. Kısa bir süre sonra kavuşmak üzere sana kucak dolusu sevgilerimle.

Metin Altıok'un Zeynep'e aldığı pul defteri.

Sevgili yavrum;

Bu sabah senden bir kart aldım. Bu bana gönderdiğin ikinci kart oluyor. Fakat birincisi ne yazık ki elime henüz geçmedi. Çünkü babamın annen bildiğin kızıllığıyla ben Ankara'dayken eve gelip onu bulamaz bir yere kaldırmış. Bu kartın, yani ikincisi, beni çok sevindirdi. Kızma ama o bakla gibi iri harflerle yazılmış çikin yazın bile beni çok mutlu ediyor. Yazına bakıp bakıp gülüyor hasret gideriyorum. Yolladığın karta ölcüsüz yazın yüzünden ancak iki cümle sığdırabilmişsin. Oysa ben senden uzun mektuplar bekliyorum. Gradaki yantını böylece paylaşmak istiyorum. Gördün mü sana yazın konusunda akıl hocalığı yaparken yakanıda bir yanlış da ben yaptım; "yasantını" yazmamı gerekir. Ken "yantını" yazıverdim. Ama yine de benim mercimek, hatta pirinç yazınla bu küçük kağıda daha şimdiden ne çok laf sığdırdım.

Biricğim, ilk mektubumu alıp almadığını bana yaz ve mektuplarına tarih at. Adresini de acıklıkla bildir. Gönderdiğin kartta sol üst köşede "Höbel Lidya - Murmariş - Turkey" yazıyor, kırmızı bir damgayla. O neyin nesî? Beni kuskuya düşürdü.

Yavrucağım, Ankara'ya gittiğimde benim tagin isimin Agustus sonu veya eylül başında gerçekleşeceğini ve "Höcekme" isleminin barsın ve tirt kanalıyla duyurulacağını sözcükçiler Enis Bakur ağabeyin Emre Kongar'la konuştuğunu bayininin "kesin" olduğunu söyledi. Bu haber hem içimi rahatlattı, doğrusu hem de burkta. Bakalım yolunuz nereye düşer.

Kanunmak bir başka vuslata kaidi.

Yavrum

Sevgili yavrum;

Bu sabah senden bir kart aldım. Bu bana gönderdiğin ikinci kart oluyor. Fakat birincisi ne yazık ki elime henüz geçmedi. Çünkü babaannen bildiğin titizliğiyle ben Ankara'dayken eve gelip onu bulunmaz bir yere kaldırmış. Bu kartın, yani ikincisi, beni çok sevindirdi. Kızma ama o bakla gibi iri harflerle yazılmış çirkin yazın bile beni çok mutlu ediyor. Yazına bakıp bakıp gülüyor hasret gideriyorum. Yolladığın karta ölçsüz yazın yüzünden ancak iki cümle sığdırabilmişsin. Oysa ben senden uzun mektuplar bekliyorum. Oradaki yantını böylece paylaşmak istiyorum. Gördün mü sana yazın konusunda akıl hocalığı yaparken yukarıda bir yanlış da ben yaptım; "yaşantını" yazmam gerekirken "yantını" yazıverdim. Ama yine de benim mercimek, hatta pirinç yazımla bu küçük kâğıda daha şimdiden ne çok laf sığıştırdım.

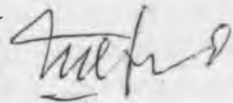
Biriciğim; ilk mektubumu alıp almadığını bana yaz ve mektuplarına tarih at. Adresini de açıklıkla bildir. Gönderdiğin kartta sol üst köşede "Hotel Lidya-Marmaris-Turkey" yazıyor, kırmızı bir damgayla. O neyin nesi? Beni kuşkuya düşürdü.

Yavrucuğum; Ankara'ya gittiğimde benim tayin işimin ağustos sonu veya eylül başında gerçekleşeceğini ve "Ad çekme" işleminin basın ve TRT kanalıyla duyurulacağını söylediler. Enis Batur ağabeyin Emre Kongar'la konuştuğunu tayinin "kesin" olduğunu söyledi. Bu haber hem içimi rahatlatmış, doğrusu hem de burktu. Bakalım yolumuz nereye düşer.

Kavuşmak bir başka vuslata kaldı.

Fusun

Nermin Menemencioğlu'ndan bir mektup aldım
gönderdiğim kitapları alıp almadığını yazmıyor,
yalnız çeviriye başladığını "simdiden" sözcüğüyle
belirliyor ve izin istiyor. Adres de bildirmiyor,
ben adresini kaybettim. Adres defterimi tümü-
yle kaybettim. Bana Nermin hanımın adresini
gönderebilir misin? Ayrıca Nermin hanım
cevirilerin çok iyi olduğunu ve yabancı dile
uyduğunu bildiriyor. Selâm!

Fusun;

Nermin Menemencioğlu'ndan bir mektup aldım gönderdiğim kitapları alıp almadığını yazmıyor. Yalnız çeviriye başladığını "şimdiden" sözcüğüyle belirtiyor ve izin istiyor. Adres de bildirmiyor. Ben adresini kaybettim. Adres defterimi tümüyle kaybettim. Bana Nermin Hanım'ın adresini gönderebilir misin? Ayrıca Nermin Hanım çevirilerin çok iyi olduğunu ve yabancı dile uyduğunu bildiriyor. Selâm!

Sevgili Meleğim;

Seni ne kadar özledim bilemezsin. Hasretin canıma geldi. Bilmem gelecek günlere sensiz nasıl katlana cağım. Nazım Hikmet'in deyişiyle; hayatım elini içinden çektiğin bir eldiven gibi boşaldı. Ya-sama sevincim kayboldu. Aramıza derya-deniz koydular ve beni senin yüzüne hasret bıraktılar. Veballeri büyüktür.

Arka sayfadaki şiiri senden haber almaz dan önce yazmıştım. Ama yine de sana gönderiyorum. Çünkü bu şiir benim sana olan sevgimin ne denli büyük olduğunu kanıtlıyor. Ve sana yemin ederim ki yazdığım her satır doğru. Gerçekten seni düşlerimde görüyorum. Seni uzaktan ancak düşlerimde öpüyör, öpüyörüm. Ve sabahleyin bildiğin odada sensiz uyanıyorum. İçimden ağlamak geliyor.

Canım kızım; sana çok merak ettiğin pullardan bu mektupla birlikte bir tane daha gönderiyorum. Bundan sonra da her mektuba birer tane göndereceğim. Daha öncede yazdığım gibi onları sakın ırseleme. siindilik, yani ben gerçek pul defterini getirinceye kadar bir kitabın veya defterin içinde sakla. Eğer sen de güzel pullar bulursan onları zarfın üzerinden yırtmadan bir bardak suyun içine atıp yırtmadan çıkar ve sonra kurutup sakla ve düzeltilmeleri için bir gazetenin içine koyup elinle üzerinden baskır. Tabii bu işlemi pul tam kurumadan yapman lazım.

Sevgili meleğim sana sevindirici bir haber; babacığının üçüncü şiir kitabı önümüzdeki aylarda yayınlanıyor. Çıkar çıkmaz ilk sana imzalayıp, resimle yeyeceğim.

24.8.1979

İZMİR

Sevgili Meleğim;

Seni ne kadar özledim bilemezsin. Hasretin canıma yetti. Bilmem gelecek günlere sensiz nasıl katlanacağım. Nazım Hikmet'in deyişiyle; hayatım elini içinden çektiğin bir eldiven gibi boşaldı. Yaşama sevincim kayboldu. Aramıza derya-deniz koydular ve beni senin yüzüne hasret bıraktılar. Veballeri büyüktür.

Arka sayfadaki şiiri senden haber almazdan önce yazmıştım. Ama yine de sana gönderiyorum. Çünkü bu şiir benim sana olan sevgimin ne denli büyük olduğunu kanıtlıyor. Ve sana yemin ederim ki yazdığım her satır doğru. Gerçekten seni düşlerimde görüyorum. Seni uzaktan ancak düşlerimde öpüyor, öpüyorum. Ve sabahleyin bildiğin odada sensiz uyanıyorum. İçimden ağlamak geliyor.

Canım kızım; sana çok merak ettiğin pullardan bu mektupla birlikte bir tane daha gönderiyorum. Bundan sonra da her mektupta birer tane göndereceğim. Daha önce de yazdığım gibi onları sakın örseleme. Şimdilik, yani ben gerçek pul defterini getirinceye kadar bir kitabın veya defterin içinde sakla. Eğer sen de güzel pullar bulursan onları zarfın üzerinden yırtmadan bir bardak suyun içine atıp yırtmadan çıkar ve sonra kurutup sakla ve düzelmeleri için bir gazetenin içine koyup elinle üzerinden bastır. Tabii bu işlemi pul tam kurumadan yapman lâzım.

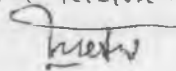
Sevgili meleğim sana sevindirici bir haber; babacığının üçüncü şiir kitabı önümüzdeki aylarda yayınlanıyor. Çıkar çıkmaz ilk sana imzalayıp, resimleyeceğim.

üzüm gözlüm; seni anmadan geçen bir bek günüm yok. Seninle gittiğimiz, gezdiğimiz her yer bana sensizliği mi hatırlatıyor. Geçen gün yazarlar sendikasının düzenlediği bir imza günü dolayısıyla fuara gittim. Paraşüt kulesinin yanından geçerken seninle döner yediğimiz o su kenarındaki lokanta iliski gözümde. İçim acıyla doldu. O gün ne güzel oturmuştuk seninle. Hayvanat bahçesine gittik. Günümüz ne güzel geçmişti. Sensiz hiç bir şeyin tadı - buzu yok. Her sözün başında "şimdi Zeynep olsaydı" diyorum. Ağzından başka söz çıkmıyor. Ama sen de etme bütün bu kötü günler geçecek. Hele babanın öğretilmesiyle gerçekleşsin. Seninle o zaman sık sık beraber olacağız ve bu günleri neşeyle avacağız.

Hadi biraz da şakalaşalım; "Ay ben ihtiyar bi kadının. Baban gelsin bak seni nasıl şikâyet edeceğim." sesim kulağına gelimi canım yavrum.

Bana mutlaka sık sık mektup yaz. Beni habersiz bırakma. Buna bu kötü günlerimde çok ihtiyacım var. Yazacağın iki satırın bile bana moral vereceğini aklından çıkarma.

Nerede olursam olayım hep seninleyim. Sen de beni unutma. Canım kızım.

Üzüm gözlüm; seni anmadan geçen bir tek günüm yok. Seninle gittiğimiz, gezdiğimiz her yer bana sensizliğimi hatırlatıyor. Geçen gün yazarlar sendikasının düzenlediği bir imza günü dolayısıyla fuara gittim. Paraşüt kulesinin yanından geçerken seninle döner yediğimiz o su kenarındaki lokanta ilişti gözüme. İçim acıyla doldu. O gün ne güzel oturmuştuk seninle. Hayvanat bahçesine gitmiştik. Günümüz ne güzel geçmişti. Sensiz hiçbir şeyin tadı-tuzu yok. Her sözün başında “şimdi Zeynep olsaydı” diyorum. Ağzımdan başka söz çıkmıyor. Ama sen dert etme bütün bu kötü günler geçecek. Hele babanın öğretmeniliği gerçekleşsin. Seninle o zaman sık sık beraber olacağız ve bu günleri neşayle anacağız.

Hadi biraz da şakalaşalım; “Ay ben ihtiyar bi kadınıam. Baban gelsin bak seni nasıl şikâyet edeceğim,” Sesim kulağına geldi mi canım yavrum.

Bana mutlaka sık sık mektup yaz. Beni habersiz bırakma. Buna bu kötü günlerimde çok ihtiyacım var. Yazacağın iki satırın bile bana moral vereceğini aklımdan çıkarma.

Nerede olursam olayım hep seninleyim. Sen de beni unutma. Canım kızım.

Metin Altıok'un Zeynep için aldığı rengârenk pullardan biri.

SİTEM

Her gece düşünme bir çocuk giriyor,
Uykunun malalanmış yumuşak yüzeyinde
Koşup oynayarak çukurlar açıyor.

Üzüm gözlüm nasıl unuturum seni,
Ayak izlerin hep aklımda duruyor.

Her gece düşümde bir çocuk
Koşarak telaşla yanıma geliyor,
Burnu kanamış dudağından aşağıya akıyor.

Ay yüzlüm nasıl unuturum seni,
Burnunun kanı hala parmaklarımda duruyor.

Sen beni umuttun mu yoksa,
Bir tek mektup yazmadın.
Babacık hasretle senden haber bekliyor.

Nasıl umutursun beni nar çiçeğim,
Öpücüğüm yanağında duruyor.

İmza

İşte o günden sonra insanoğlunun kümesinden tavuk çalmaya ahdetmiş Tilki. Hâlâ da ahdinde duruyor.

Metin Altıok'un Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabında *Yolcu ile Yılan* isimli masala çizdiği desen.

Hadi sana bir de yerli pul göndereyim. Ayrıca bir de resimli ingilizce kitap gönderiyorum. Bestekâr sokaktaki posta kutusuna bakmayı unutma. Gereğinde beni telefonla ödemeli ve ihbarlı ara. O zaman uzun uzun konuşuruz. Hem birileri sözünü ağzına tıkayıp telefonu kapatmaz.

Sevgi, öpücük.

Not: Zeynepciğim; mektubun bugün de postadan çıkmadı. Sen bana telefonda zarfın içinde kurutulmuş çiçek gönderdiğini söylemiştin. Eğer o çiçek zarfın dışından belli olacak bir şişkinlik yapmışsa o mektubu posta idaresi içinde ne olduğunu anlamak için açar, bakar ve çöpe atar. Çünkü mektupla başka birşey göndermek yasaktır. Senin anlayacağın yazdığın mektubun başına böyle birşey geldi sanırım. Ama öyle de olsa üzülmeye sesini duydum ya bu beni bir hafta idare eder. Tekrar sevgiler biriciğim.

Hickory, dickory, sackory down!
How many miles to London town?
Turn to the left and turn to the right,
And you may get there by Saturday night.

Biricik kızıma İngilizcesini ilerletmesi
dileğiyle.

Metin

Metin Altıok'un gönderdiği İngilizce kitaba yazdığı not.

Metin Altıok'un kızı Zeynep için yaptığı küçük bir kukla.

Sevgili Zozom,

Mektubun bugün de gelmedi. Böylece sana daha önce yazdığım zarfa koyduğum kuru çiçek nedeniyle elime geçmediği kesinlik kazandı. Sanırım bundan sonra da artık gelmez anlasitan onu posta idaresinde içinde ne olduğuna bakmak için açtılar ve aktılar. Oysa ben o çiçeği saklamak isterdim. Ama elden ne gelir. Sen üzülme. Ankara'ya geldiğimde bana başka bir tane verirsin ve ben onu hep yanımda taşıırım. Hem o kuru çiçek okunmuş bir muska gibi beni kötülüklerden korur. Onu gittiğim her yere götürüm.

Canım yavrum, mektuplaşmayı bir türlü bir düzene sokamadık. Seninle şöyle karşılıklı konuşur gibi mektuplaşamadık; aksilik işte. Oysa senin mektubuna ben, benimkiye den sen cevap yazsan ne iyi olurdu. işte bak ben yine sana senden cevap almadan yazıyorum. Hem telefon da sesini duydum ya bu bana yeter. Sonra benim yazdıklarımın ve gönderdiğim o güzel pulların eline geçmesi de sevindirici. Sen de benim gibi düşünüyor olmalısın. Gönderdiğim yeni pulları alıp almadığını bana hemen yaz. Sana yenilerini göndereceğim. Bu seferkileri nasıl bulduğunu da yaz.

26.8.1979
İZMİR

Sevgili Zozom;

Mektubun bugün de gelmedi. Böylece sana daha önce yazdığım zarfa koyduğun kuru çiçek nedeniyle elime geçmediği kesinlik kazandı. Sanırım bundan sonra da artık gelmez. Anlaşılan onu posta idaresinde içinde ne olduğunu bakmak için açtılar ve attılar. Oysa ben o çiçeği saklamak isterdim. Ama elden ne gelir. Sen üzülme. Ankara'ya geldiğimde bana başka bir tane verirsin ve ben onu hep yanımda taşıyım. Hem o kuru çiçek okunmuş bir muska gibi beni kötülüklerden korur. Onu gittiğim her yere götürüm.

Canım yavrum; mektuplaşmayı bir türlü bir düzene sokamadık. Seninle şöyle karşılıklı konuşur gibi mektuplaşamadık; aksilik işte. Oysa senin mektubuna ben, benimkine de sen cevap yazsan ne iyi olurdu. İşte bak ben yine sana senden cevap almadan yazıyorum. Hem telefonda sesini duydum ya bu bana yeter. Sonra benim yazdıklarımın ve gönderdiğim o güzel pulların eline geçmesi de sevindirici. Sen de benim gibi düşünüyor olmalısın. Gönderdiğim yeni pulları alıp almadığını bana hemen yaz. Sana yenilerini göndereceğim. Bu seferkileri nasıl bulduğunu da yaz.

Sevgili yavrum, senden uzun mektuplar bekliyorum. Günlerin nasıl geçiyor? Hayatından memnun musun? Canını sıkan bazı şeyler var mı? Hepsini, hepsini bilmek istiyorum. Mektuplar aracılığıyla da olsa yasantına katılmak beni çok sevindirecek. Bak mektup yazmasını sevinçten baban sana pirinç yazısıyla, üstelik elleri titremeden nasıl sevinçle yazıyor. Böylece seni yanında hissedip mutlu oluyor. Sen de bana yaz olur mu cici kızım.

Ankara'da görmek üzere seni sevgiyle kucaklarım. Şimdilik hoşcakal, öperim canım yavrum.

Not: Sana arkadaşlarla çektiğimiz bir fotoğraf gönderiyorum. Ne yakışıklıyım değil mi ?!?!?

Sevgili yavrum; senden uzun mektuplar bekliyorum. Gün-lerin nasıl geçiyor? Hayatından memnun musun? Canını sıkan bazı Şeyler var mı? Hepsini, hepsini bilmek istiyorum. Mektuplar aracılığıyla da olsa yaşantına katılmak beni çok se-vindirecek. Bak mektup yazmasını sevmeyen baban sana pi-rin yazısıyla, üstelik elleri titremeden nasıl sevinçle yazıyor. Böylece seni yanında hissedip mutlu oluyor. Sen de bana yaz olur mu cici kızım.

Ankara'da görüşmek üzere seni sevgiyle kucaklarım. şim-dilik hoşçakal. perim canım yavrum.

Not: Sana arkadaşlarla ektirdiğimiz bir fotoğraf gönderi-yorum. Ne yakışıklıyım değil mi?!?!?

ÇİTÔ ÇİTEMÂCİK, ÇİTÔ ÇİTEMÂCİK

ŞANGIRLA TEFİ, MANGIRLA KOCA

Metin Altıok Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabına desenler çizmiş ve kızına göndermiş. Bu desen *Göğsü Kınalı Serçe* isimli masal için.

9 Eylöl 1979
İZMİR

Sevgili Zeynep;

İşte yine İzmir'deyim, olmam gereken yerde; sürgünümde... Ne yapalım Zeynep'cik baban son zamanlar alingan oldu. Ama bütün bunları bana yazdıran bir babanın kırık yüreği. Elden ne gelir benim payıma da işte bu acılı yürek düştü. Attığım taş istediğim kuşu vurmadı. Oysa seninle ömür boyu bir çatı altında yaşamayı, ortaokulda derslerine yardımcı olmayı ne kadar isterdim. Zaten benim yuvadan yana hayatta hiç şansım olmadı. Mektuplarınızı bekler, ikinizin de gözlerinizden öperim.

Damdaki Kedi Baba

24-9-1979

Sevgili Zozimam;

Sana çiçek koleksiyomun için kurutulmuş çiçekler yolluyorum. Beğeneceğini umarım. Bundan sonra sana elime geçtikçe çiçek ve pul göndermeye devam edeceğim. Çiçekleri bozulmasınlar diye jelatin kağıdıyla kapladım. Böylece parçalanmadan uzun süre kalabilecekler. Onları şimdilik bir kitabın içinde sakla. Ben oraya geldiğinde sana küçük bir fotoğraf albümü alacağım ve kuru çiçeklerimizi fotoğraf köşebentleriyle o albumün içine tıpkı fotoğraflar gibi düzenli bir şekilde tutturup sıralayacağız. Böylece değerli bir çiçek koleksiyomuna sahip olacaksın. Sana buradan çok ilginç ve güzel renkli çiçekler göndereceğim elimde daha da var ama hepsi daha kurumadı ve ben de onları kaplayamadım. Şimdilik kurumaları nı bekliyorum. Gönderdiklerimi görünce babacığın becerikliliğine herhalde şaşıracaksın. Çiçekler birikip çoğalınca albüme altlarına güzel bir şekilde ne çiçeği olduklarını da yazarız. Şimdilik hoşçakal gözlerinden öperim canım kızım.

Küçük Govi Baba

24.9.1979
İZMİR

Sevgili Zozimam;

Sana çiçek koleksiyonun için kurutulmuş çiçekler yolluyorum. Beğeneceğini umarım. Bundan sonra sana elime geçtikçe çiçek ve pul göndermeye devam edeceğim. Çiçekleri bozulmasınlar diye jelatin kâğıdıyla kapladım. Böylece parçalanmadan uzun süre kalabilecekler. Onları şimdilik bir kitabın içinde sakla. Ben oraya geldiğimde sana küçük bir fotoğraf albümü alacağım ve kuru çiçeklerimizi fotoğraf köşebentleriyle o albümün içine tıpkı fotoğraflar gibi düzenli bir şekilde tutturup sıralayacağız. Böylece değerli bir çiçek koleksiyonuna sahip olacaksın. Sana buradan çok ilginç ve güzel renkli çiçekler göndereceğim. Elimde daha da var ama hepsi daha kurumadı ve ben de onları kaplayamadım. Şimdilik kurumalarını bekliyorum. Gönderdiklerimi görünce babacığın becerikliliğine herhalde şaşıracaksın. Çiçekler birikip çoğalınca albümde altlarına güzel bir şekilde ne çiçeği olduklarını da yazarız. Şimdilik hoşçakal gözlerinden öperim canım kızım.

Küçük Govi Baba

Sevgili Kızım;

İşte Bingöl denen bu herbat kentleyim ve sana okul odasında yazıyorum. Biraz evvel yabağa uzanmadan çarşadaki fare pisliklerini temizledim. Bu okulda her yer fındık faresi kaynıyor. En kısa zamanda kendime barınacak daha temiz bir yer bulmam gerekiyor sanırım. Ama bu simdilik olanaksız. Çünkü buranın qeceliği elli lira ve benim qücüm buna bile geçecek durumda değil. Ankara'dan Milli eğitimden buradaki okula evraklarım gelmediği için işe resmen başlamama karsın maasını alamıyorum. Bingöl İİ- sesi müdiresi keske evrakları elden getirseydiniz dedi. Bu durumda daha iki ay maas alamamışım. evraklar gelince toplu edeme yapacaklarmış. Ama bende iki ay dayanacak takat nerede?

Okulda oldukça iyi karşılandım beni hemen iç karlattılar. Haftada altı saat dersim var. Çünkü tek felsefe öğretmenini benim. Bunun anhes saati resmi ders, anhes saati ücretli. Elime iyi bir para geçecek ama gel de dayan. İki gündür dedenleri telefonla arıyorum. Telefon cevap vermiyor. Yarın telgraf çekeceğim.

Burada sokaklarda ineklerle insanlar birlikte dollaşıyor ve hemen herkes kürte konuşuyor. Tahii ben yabancı bir ülkede gibiyim. Bundan sonra sana sık sık yazıp yalnızlık gidereceğim.

Okuldan belki ücretli derslerin parasını verebileceklerini söylediler ama o da aybaşından sonra. Ceamana kadar ne yaparım bilemiyorum.

Buraya gelişim çok zor oldu yirmi saate yakın yolculuk yaptım. Yanımdaki yer boş almasaydı azıcık uyuyamazaydım herhalde prestilim çıkardı.

Şu anda resmin başucumda duruyor

20 Kasım 1979

BİNGÖL

Sevgili Kızım;

İşte Bingöl denen bu berbat kentteyim ve sana otel odasında yazıyorum. Biraz evvel yatağa uzanmadan çarşıdaki fare pisliklerini temizledim. Bu otelde her yer fındık faresi kaynıyor. En kısa zamanda kendime barınacak daha temiz bir yer bulmam gerekiyor sanırım. Ama bu şimdilik olanaksız. Çünkü buranın geceliği elli lira ve benim gücüm buna bile yetecek durumda değil. Ankara'dan Milli Eğitim'den buradaki okula evraklarım gelmediği için işe resmen başlamama karşın maaşımı alamıyorum. Bingöl Lisesi müdiresi keşke evrakları elden getirseydiniz dedi. Bu durumda daha iki ay maaş alamazmışım. Evraklar gelince toplu ödeme yapacaklarmış. Ama bende iki ay dayanacak takat nerede?

Okulda oldukça iyi karşılandım. Beni hemen işe başlattılar. Haftada otuz saat dersim var. Çünkü tek felsefe öğretmeni benim. Bunun on beş saati resmi ders, on beş saati ücretli. Elime iyi bir para geçecek ama gel de dayan. İki gündür dedenleri telefonlu arıyorum: telefon cevap vermiyor. Yarın telgraf çekeğim.

Burada sokaklarda ineklerle insanlar birlikte dolaşıyor ve hemen herkes Kürtçe konuşuyor. Tabii ben yabancı bir ülkede gibiyim. Bundan sonra sana sık sık yazıp yalnızlık gidereceğim.

Okuldan belki ücretli derslerin parasını verebileceklerini söylediler ama o da aybaşından sonra. O zamana kadar ne yaparım bilemiyorum.

Buraya gelişim çok zor oldu, yirmi saate yakın yolculuk yaptım. Yanımdaki yer boş olmasaydı azıcık uyuyamasaydım herhalde pestilim çıkardı.

Şu anda resmin başucumda duruyor ve ben ona baka baka

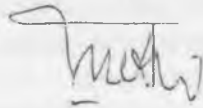
ve ben ona baka baka sana bu satırları yazıyorum.

Ben Ankara'dayken senin sarılık olman ne büyük bir talihsizlikti. Heek on dakika birbirimizi sarılabildik. Eysa iyi olsaydın çıkar geçer bir yerlerde başbaşa oturabilirdik. Neşze kısmet de-
gilmi? ne yapalını. Zaten bütün aksilikler hep be-
ni buluyor. Ama talih bu bakarsın birgün döner
hem bu kışın bir de yazı var öyle değilmi?

Burada okul dışında insanların bana bakışları
pek dostca değil. Benden kuşkulandıkları çok bel-
li. Ama ben bunun zamanla düzeleceğine inanıyo-
rum. Dost olmamız için henüz vakit çok erken. Hep-
sile başları kalpaklı kara kara, iri, yapılı insa-
lar ve sürekli Kürtçe konuşuyorlar içlerinde
Türkçeği hiç bilmeyenler de var. Sonunda ga-
liba ben Kürtçe öğrenmek zorunda kalacağım.
ne dersin?

Yarın saat yedi buçukta okulda olacağım.
saatimi kurdum ve başucuma koydum. Bağı-
lık bu kadar. Simdi ışığı söndürüp yatıyorum.
Saat onbir, sen de herhalde televizyonda
yerli sinemayı seyrediyorsundur. Öyle ya
bugün Salı ve pek tabii yine köyle geçiyor!

Sevgili kızım mektuplarını dört gözle bek-
liyorum. Beni buranda habersiz bırakma. Sen
de bana okulunda geçen olayları yeni öğretmen-
lerini, sevdığın dersleri yaz. Sağlığına dikkat et.
Hoşcakal canım

Adresim söyle: Mebin Altıok
Bingöl lisesi Felsefe Öğretmeni

BİNGÖL

sana bu satırları yazıyorum.

Ben Ankara'dayken senin sarılık olman ne büyük bir talihsizlikti. Ancak on dakika birbirimize sarılabildik. Oysa iyi olsaydın çıkar gece bir yerlerde baş başa oturabilirdik. Neyse kısmet değilmiş ne yapalım. Zaten bütün aksilikler hep beni buluyor. Ama talih bu, bakarsın bir gün döner. Hem bu kışın bir de yazı var öyle değil mi?

Burada okul dışında insanların bana bakışları pek dostça değil. Benden kuşkulandıkları çok belli. Ama ben bunun zamanla düzeleceğine inanıyorum. Dost olmamız için henüz vakit çok erken. Hepsi de başları kalpaklı kara kara, iri, yapılı insanlar ve sürekli Kürtçe konuşuyorlar. İçlerinde Türkçeyi hiç bilmeyenler de var. Sonunda galiba ben Kürtçe öğrenmek zorunda kalacağım. Ne dersin?

Yarın saat yedi buçukta okulda olacağım. Saatimi kurdum ve başucuma koydum. Bugünlük bu kadar. Şimdi ışığı söndürüp yatıyorum. Saat on bir, sen de herhalde televizyonda yerli sinemayı seyrediyorsundur. Öyle ya bugün salı ve pek tabii yine köyde geçiyor!

Sevgili kızım mektuplarını dört gözle bekliyorum. Beni buralarda habersiz bırakma. Sen de bana okulunda geçen olayları, yeni öğretmenlerini, sevdiğin dersleri yaz. Sağlığına dikkat et. Hoşçakal canım.

Adresim şöyle:

Metin Altıok

Bingöl Lisesi Felsefe Öğretmeni

BİNGÖL

7.12.1979

Sevgili Zeynepçim;

Sayfağı doldurmak için kelimelerin arasını alabildiğine acarak yazdığın mektubu aldım. Bütün sisirmeliğine rağmen çok sevindim. Kac gündür sende mektup bekliyordum. Bugün de gelmeseydi sana telgraf çekecektim. Ama yine de yazını okumakla oldukça zorluk çektiğimi söylemeden geçemeyeceğim.

Canım kızım, artık ortaokula giden senin gibi dilbilinci olan bir kızdan doğrusu böyle bir mektup beklemiyordum. Hem bir sair kreinin yazısına ve yazdığına baskularından daha çok özen göstermesi gerekmez mi? Hele; "bu hastalığın bana bir yaradı mı oldu." gibi yanlış yazımlar bağışlanır gibi değil. Çünkü bu yazdığını bitirdikten sonra okuyup gözden geçirmedığını gösteriyor.

Biricğim; bu mektuba böylesine eleştirilerle başladığım için sakın bana kırılma. Senin yanıtlarını düzeltmek benim bahalık görevim, yoksa öğreten oldum diye sana da öğretmenlik Easladığım - dan değil. Bundan sonra senden daha uzun, temiz ve dikkatli yazılmış mektuplar bekliyorum. Nerele-re gidiyorsun, hafta sonların nasıl geçiyor? Hepsi-ni bana uzun uzun yaz olur mu?

Şimdi gelelim bana ve Bingöl'e: burada hava iyiden iyice kısladı. İki gün sürekli kar yağdı. Yollar kapandı. Gazeteler bile gelmedi. Elâzığ Bingöl arasında kurucu diye bir geçik var, orası karla kapandığı zaman kentin Ankara ile bütün bağlantısı kesiliyor. Neyse Karayolları geçidi temizledi de dün gazetelerimizce - ki burada tek eğlencemiz - kanvasup yurttaki olanı biteni öğrenebildik.

Soğuğa ve kışa rağmen kuldüğün otel odası çok sıcak oluyor. Odamda bir odun sobası var. Akşam üzeri onu korkunc bir biçimde yakıyorlar.

7.12.1979
BİNGÖL

Sevgili Zeynepciğim;

Sayfayı doldurmak için kelimelerin arasını alabildiğine açarak yazdığın mektubu aldım. Bütün şişirmeliğine rağmen çok sevindim. Kaç gündür senden mektup bekliyordum. Bugün de gelmeseydi sana telgraf çekecektim. Ama yine de yazını okumakta oldukça zorluk çektiğimi söylemeden geçemeyeceğim.

Canım kızım; artık ortaokula giden senin gibi dil bilinci olan bir kızıdan doğrusu böyle bir mektup beklemiyordum. Hem bir şair kızının yazısına ve yazdığına başkalarından daha çok özen göstermesi gerekmez mi? Hele: “bu hastalığın bana bir yaradı mı oldu” gibi yanlış yazımlar bağışlanır gibi değil. Çünkü bu yazdığını bitirdikten sonra okuyup gözden geçirmediğini gösteriyor.

Biriciğim; bu mektuba böylesine eleştirilerle başladığım için sakın bana kırılma. Senin yanlışlarını düzeltmek benim babalık görevim, yoksa öğretmen oldum diye sana da öğretmenlik tasladığımdan değil. Bundan sonra senden daha uzun, temiz ve dikkatli yazılmış mektuplar bekliyorum. Nerele gidiyorsun, haftasonların nasıl geçiyor? Hepsini bana uzun uzun yaz olur mu?

Şimdi gelelim bana ve Bingöl’e: burada hava iyiden iyiye kışladı. İki gün sürekli kar yağdı. Yollar kapandı. Gazeteler bile gelmedi. Elazığ Bingöl arasında Kuruca diye bir geçit var, orası karla kapandığı zaman kentin Ankara ile bütün bağlantısı kesiliyor. Neyse Karayolları geçidi temizledi de dün gazetelerimize –ki burada tek eğlencemiz– kavuşup yurttaki biteni öğrenebildik.

öyle sıcak oluyor ki pencereyi açmak zorunda kalıyorum. Üstelin sahibinin oğlu öğrenim olacağı için burada korpiliyim. Yakacak sıkıntısı da çekmiyorum. Odun etele ait. Bunun için simdilik bir ev tutmayı düşünmüyorum. Çünkü ev tutmaya kalksam en az beşbin Lira odun parası vermem gerekiyor ki perdesi ve esyasıyla bana astarı yüzünden pahalıya gelecek. Bakalım zaman ne gösterir. İleride belki bir ev tutmayı düşünürüm.

Burası çok garip bir kent. Aslında kent demek için bin banık gerek. Bir tek ana caddesi asfalt ara sokakların hepsi toprak ve bunun sonucu olarak balık içinde. Bastığın zaman ayakkağın camına saplanıp kalıyor. Geceleri 1900'den itibaren sokakta kimseler kalmıyor. Öküzlerden köpeklerden ve candanmalardan başka herkes evlerine çekiliyor. Bana da gece etelden çıkmamam konusunda öğüt verdiler. Tehlikelerini anlattılar. Akşamları genellikle ya odamda ders hazırlayarak ya da televizyon seyrederek geçiriyorum.

İnanmazsın ama, burada bazı şeyler yok. Ay-rica yokların hepsini yazarsam bu mektup bitmez. Onun için ilginç olan yoklardan birkaç örnek vereyim: Yumurta yok hiçbir yerde. Öğretmen arkadaşlar Elâzığ'dan' getiriyorlarmış. Sonra sigara yok. Samsun karaborsa 25 Lira. Kitabevi yok. Yağ yok. Meyhane yok. Yok oğlu yok. "Ne var" diyeceksin. Ha ha bak söyleyeceyim: "Çepiş" var. Vani keci. Dağ-taş keci. Bütün lokantalarda bütün yemekler keci etli ve iç yağlı. Ama Ankara'da olmayan bir şey var ki işte beni o kurtarıyor: kompenzan. Yemeklerden sonra komposto niyetine iki tablek.

Soğuğa ve kışa rağmen kaldığım otel odası çok sıcak oluyor. Odamda bir odun sobası var. Akşam üzeri onu korkunç bir biçimde yakıyorlar. Öyle sıcak oluyor ki pencereyi açmak zorunda kalıyorum. Otelin sahibinin oğlu öğrencim olduğu için burada torpilliyim. Yakacak sıkıntısı da çekmiyorum. Odun otele ait. Bunun için şimdilik bir ev tutmayı düşünmüyorum. Çünkü ev tutmaya kalksam en az beş bin lira odun parası vermem gerekiyor ki perdesi ve eşyasıyla bana astarı yüzünden pahalıya gelecek. Bakalım zaman ne gösterir. İleri- de belki bir ev tutmayı düşünürüm.

Burası çok garip bir kent. Aslında kent demek için bin tanık gerek. Bir tek ana caddesi asfalt, ara sokakların hepsi toprak ve bunun sonucu olarak balçık içinde. Bastığın zaman ayakkabın çamura saplanıp kalıyor. Geceleri 19:00'dan itibaren sokakta kimseler kalmıyor. Öküzlerden köpeklerden ve candarmalardan başka herkes evlerine çekiliyor. Bana da gece otelden çıkmamam konusunda öğüt verdiler. Tehlikelerini anlattılar. Akşamları genellikle ya odamda ders hazırlayarak ya da televizyon seyrederek geçiriyorum.

İnanmazsın ama, burada bazı şeyler yok. Ayrıca yokların hepsini yazarsam bu mektup bitmez. Onun için ilginç olan yoklardan birkaç örnek vereyim: Yumurta yok hiçbir yerde. Öğretmen arkadaşlar Elazığ'dan getiriyorlarmış. Sonra sigara yok. Samsun karaborsa 25 lira. Kitabevi yok. Yağ yok. Meyhane yok. Yok oğlu yok. "Ne var" diyeceksin. Haa bak söyleyeyim: "Çepiş" var. Yani keçi. Dağ-taş keçi. Bütün lokantalarda bütün yemekler keçi etli ve iç yağlı. Ama Ankara'da olmayan bir şey var ki işte beni o kurtarıyor: Kompensan. Yemeklerden sonra komposto niyetine iki tablet.

Canım kızım okulun durumu da hiç iç açıcı değil. Okuldan başka her yere benziyor. Olasız geçen gün yok gibi. Bir kere Türkiye bilmiyorlar. Ders anlatmanın olanağı yok. Akılları fikirleri ders dışı bazı konularda. Okulun müdürü istifa etmiş lisede yönetim diye bir şey yok. Yönetim öğrencilerin elinde. Derstede çok dik- katli olmak gerekiyor. Ben yine de rahat sayılırım. Çünkü benim ilerici bir aydın olduğumu biliyorlar. Bir yeni öğretmeni derse girdiği gün kaçırıldılar. Araya ben girip kefil oldumsa da önleyemedim. Öğretmen arkadaş bavalıyı koplatıp masasını bile almadan gitmek zorunda kaldı. Bana gelince başka türlü bir zorluk içindeyim. Ben- den istedikleri başka. Felsefenin dışında gün- delik konulara girmemi istiyorlar. Ben de onla- ra kendilerine felsefe öğretmeni olarak atan- dığımı söylüyorum.

Zorun; yaza beraberiz unutmaz. Baba bura- da çok paralar biriktirecek. Birlikte tatilci kacağız. İstediklerimiz gibi gezip eğleneceğiz. Sen sınıfını geç, ben de öğrencilerimi geçireyim rahat bir tatil yapalım olur mu?

Simdilik hoşcahal gözlemlerinden öper sana mutlu yıllar dilerim, güzel kızım.

Baban

Not: Bir posta kutusu kirala- dım. Bundan sonra mektap- larını

Metin Altıok. P.K. 53

BİNGÖL

Adresine gönder, Remzi inancı görürsen adresimi

ona da söyle. Bana dergi gönderecek.

Tekrar öperim -

Metin

Canım kızım okulun durumu da hiç iç açıcı değil. Okuldan başka her yere benziyor. Olaysız geçen gün yok gibi. Bir kere Türkçe bilmiyorlar. Ders anlatmanın olanağı yok. Akılları fikirleri ders dışı bazı konularda. Okulun müdürü istifa etmiş, lisede yönetim diye bir şey yok. Yönetim öğrencilerin elinde. Derslerde çok dikkatli olmak gerekiyor. Ben yine de rahat sayılırım. Çünkü benim ilerici bir aydın olduğumu biliyorlar. Bir yeni öğretmeni derse girdiği gün kaçtırtılar. Araya ben girip kefil oldumsa da önleyemedim. Öğretmen arkadaş bavulunu toplayıp maaşını bile almadan gitmek zorunda kaldı. Bana gelince başka türlü bir zorluk içindeyim. Benden istedikleri başka. Felsefenin dışında gündelik konulara girmemi istiyorlar. Ben de onlara kentlerine felsefe öğretmeni olarak atandığımı söylüyorum.

Zozom; yaza beraberiz unutma. Baba burada çok paralar biriktirecek. Birlikte tatile çıkacağız. İstedığımız gibi gezip eğleneceğiz. Sen sınıfını geç, ben de öğrencilerimi geçireyim, rahat bir tatil yapalım olur mu?

Şimdilik hoşçakal gözlerinden öper sana mutlu yıllar dilerim, güzel kızım.

Baban

Not: Bir posta kutusu kiraladım.

Bundan sonra mektupları

Metin Altıok P.K. 53

BİNGÖL

Adresine gönder, Remzi İnanç'ı görürsen adresimi ona da söyle. Bana dergi gönderecek. Tekrar öperim.

sevgili kızım;

14-5-1980

Mektubunu aldım ve çok sevindim. Sana oldukça kırgın ve kırıldım. Çünkü senden iki aydır hiçbir haber çıkmadı. Ben de sana sitem dolu bir telgraf ettim. Telgraftan bir gün sonra mektubun geldi. Mektupba derslerinin sık sık olduğuna, bana yazmak için vakit bulamadığını söylüyorsun. İnsan ki sıkır yazmak için hiç vakit bulamaz mı? Tahii babamın doğum gününü de bu arada unuttum. Kirk yaşına giren baba Bingöl'de senden haberle tebrik bekledi durdu. Ben annemin yanında olsaydım 14 Martı ve baba abayı sana habırlatabırdım. Sonra yazdığın mektuba 27-5-1980 tarihini bismis ve mektup 23-4-1980 tarihinde Postaya verilmiş. Yani yazdığın 27 gün sonra. Bu da babayı ihmal ettiğinin kanıtı.

Sevgili Babacığım;

27-3-1980

İyşe bunları birakalım şimdi.

Seni ne kadar özledim bir bilsen. Başucumda uyarda azılı resmine bakıp bakıp hasret gideriyorum ve kendi kendime ayhan Metin uz kaldı" diyorum. Bir huçuk ay sonra kızını bol bol kucaklayıp öpersin.

Şu günlerde yazılı okumakta mesgulüm. Ankara'ya temmuzda geleceğim ve seni alıp Bodrum'a gideceğim. Orada bir ay birlikte olacağız. Ol bol denize gireceğiz. Şimdiden günleri sayıyorum.

Canım kızım nasılsın, hayatından memnun musun? Bir sıkıntın arsa bana yaz. Çaresini bulmaya çalışalım. Yusuf diye bir gösen kör rehberlik hocam varmış galiba. O senin bazı sıkıntılarını olduğunu söylüyor. Haber bana buraya Bingöl'e kadar geldi. Çok üzülüm, cin bana yazmıyorsun? Baba, kız derlemezmiyiz? Beni niye kendin-in bu kadar uzakta tutuyorsun?

Mektuba burada bikiyorum. Seni hasretle öperim. Az kaldı. vante yine beraber olacağız. Deliler gibi gülüp eğleneceğiz. canım zım benim. Şimçilikle hoşçakal

Baban

Metin

14.5.1980
BİNGÖL

Sevgili kızım;

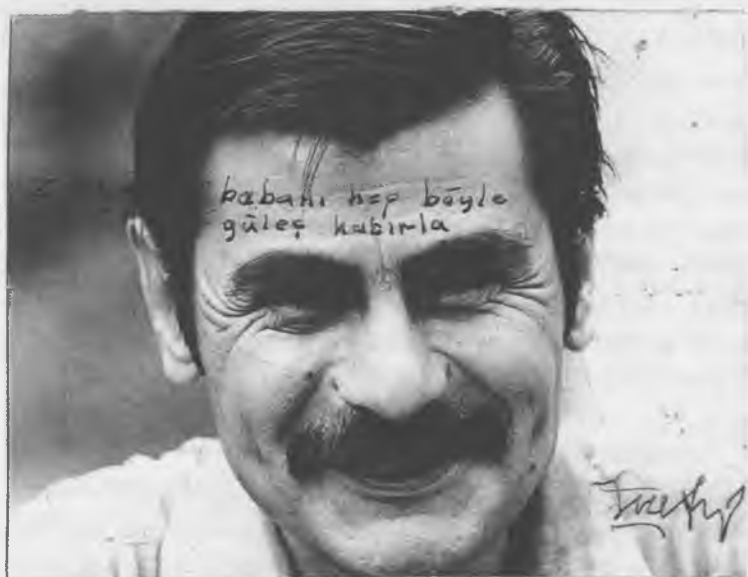
Mektubunu aldım ve çok sevindim. Sana oldukça kızgın ve kırgındım. Çünkü senden iki aydır hiçbir haber çıkmadı. Ben de sana sitem dolu bir telgraf çektim. Telgraftan bir gün sonra mektubun geldi. Mektupta derslerinin sıkışık olduğunu, bana yazmak için vakit bulamadığını söylüyorsun. İnsan iki satır yazmak için hiç vakit bulamaz mı? Tabii babanın doğum gününü de bu arada unuttun. Kırk yaşına giren baba Bingöl'de senden haber ve tebrik bekledi durdu. Ben annenin yerinde olsaydım 14 Mart'ı ve balık babayı sana hatırlatırdım. Sonra yazdığın mektuba 27.3.1980 tarihini atmışsın ve mektup 23.4.1980 tarihinde postaya verilmiş. Yani yazıldığından 27 gün sonra. Bu da babayı ihmal ettiğinin kanıtı.

Neyse bunları bırakalım şimdi.

Seni ne kadar özledim bir bilsen. Başucumda duvarda asılı resmine bakıp bakıp hasret gideriyorum ve kendi kendime "dayan Metin az kaldı" diyorum. "Bir buçuk ay sonra kızını bol bol kucaklayıp öpersin."

Şu günlerde yazılı okumakla meşgulüm. Ankara'ya temmuzda geleceğim ve seni alıp Bodrum'a gideceğim. Orada bir ay birlikte oluruz. Bol bol denize gireriz. Şimdiden günleri sayıyorum.

Canım kızım nasılsın, hayatından memnun musun? Bir sıkıntın olursa bana yaz. Çaresini bulmaya çalışalım. Yusuf diye bir gözü kör bir rehberlik hocan varmış galiba. O senin

bazı sıkıntılarının olduğunu söylüyormuş. Haber bana buraya Bingöl'e kadar geldi. Çok üzüldüm. Niçin bana yazmıyorsun? Baba-kız dertleşemez miyiz? Beni niye kendinden bu kadar uzakta tutuyorsun?

Mektubu burada bitiriyorum. Seni hasretle öperim. Az kaldı. Seninle yine beraber olacağız. Deliler gibi gülüp eğleneceğiz. Canım kızım benim. Şimdilik hoşçakal.

Baban

Sevgili kızım; bir hanem;

Bilsen seni nekadar özledim. Öbel odamda basucumda asılı resmine bakıp bakıp içleniyorum. Ama ne yapalım dün-ya bu. Hasret de, ayrılık da .var içinde. Ne çıkarsa bahtında. Süheyla hanımın yarım kalmış Lâneti fransızca öğretmeni Esat bey'den sonra felsefe öğretmeni Mehtin beyin başında doluyor. Bu iki upak-befak eclebi adam ellerinde rakı kadehi bir öbel odasında karşılıklı içiyorlar sanki. Neyse bunları bırakalım şimdi. ❀

Sevgili kızım birlikte olacağımız günler yaklaşıyor. Temmuz'da seninle olacağım. Ne yapip yapip Ankara'ya kendimi tayin ettirmeye bakacağım. Böylece sende hiç ayrı kalmayacağım. Senin sorunlarınla yakından ilgileneceğim. Bu yolda evlenmeyi bile göze aldım. Senin için bir ev kurup, bir düzen tutturalım. Babanı gelip görebileceğin bir ev olmalı senin. Böyle-sen orada ben burda, koca dağlar aramızda-olmuyor. Bunun bir çaresini bulmak lazım.

Canım kızım şimdilik bankada 10.000 liram var. Haziran maaşından bir 5000 lira ayırırsam eder 15.000 lira. Temmuz maaşında alıp gelirim 25.000 lira bir param olacak. Yani sana rahat bir yaz tatili yaptırabileceğim. Şimdiden Temmuz ayını ipte çekiyorum. Beni bekle. ve geçireceğimiz güzel günleri düşün. Beni aklından çıkarma. Bunu bilirim her türlü güçlüğü göğüslerim. Senin sevgin beni her şeyden korur. Babanı çok sev bir hanem. Şimdilik hoşçakal benim akıllı kızım. Kendini sakın üzme.

Mehmet

4.6.1980
BİNGÖL

Sevgili kızım; bir tanem;

Bilsen seni ne kadar özledim. Otel odamda başucumda asılı resmine bakıp bakıp içleniyorum. Ama ne yapalım dünya bu. Hasret de, ayrılık da var içinde. Ne çıkarsa bahtına. Süheylâ Hanım'ın yarım kalmış lâneti Fransızca öğretmeni Esat Bey'den sonra felsefe öğretmeni Metin Bey'in başında dolaşüyor. Bu iki ufak-tefek çelebi adam ellerinde rakı kadehi bir otel odasında karşılıklı içiyorlar sanki. Neyse bunları bırakalım şimdi.¹

Sevgili kızım birlikte olacağımız günler yaklaştı. Temmuz'da seninle olacağım. Ne yapıp yapıp Ankara'ya kendimi tayin ettirmeye bakacağım. Böylece senden hiç ayrı kalmayacağım. Senin sorunlarınla yakından ilgileneceğim. Bu yolda evlenmeyi bile göze aldım. Senin için bir ev kurup, bir düzen tutturalacağım. Babanı gelip görebileceğin bir ev olmalı senin. Böyle –sen orada ben burda, koca dağlar aramızda– olmuyor. Bunun bir çaresini bulmak lâzım.

Canım kızım şimdilik bankada 10.000 liram var. Haziran maaşımdan bir 5000 lira ayırırsam eder 15.000 lira. Temmuz maaşıma da alıp gelirim 25.000 lira bir param olacak. Yani sana rahat bir yaz tatili yaptırabileceğim. Şimdiden Temmuz ayını iple çekiyorum. Beni bekle ve geçireceğimiz güzel günleri düşün. Beni aklımdan çıkarma. Bunu bilirim her türlü güçlüğü göğüslerim. Senin sevgin beni herşeyden korur. Babanı çok sev bir tanem. Şimdilik hoşçakal benim akıllı kızım. Kendini sakın üzme.

1 Mektupta bahsi geçen Esat Bey Metin Altıok'un ayrıldığı eşi, Zeynep'in annesi Füsun Akatlı'nın dedesidir. Şair ayrılıklarının sebebini aileye atfederek sitem ediyor. Metin Altıok'un bahsettiği Esat Bey aynı zamanda Tomris Uyar'ın *Metal Yorgunluğu* isimli öyküsünün kahramanıdır.

Garip kuzum, sevgili kızcağızım;
Önce selâm ederim. Yazmakta geciktiğim için
beni bağışla. Hoş buraya geleli henüz üç gün
oldu ama, gelir gelmez de yazabilirdim. Ama
yazamadım işte. Şimdi de güçlükte yazabili-
yorum. Yazıdan da anlaya bileceğin gibi elle-
rim par par tikriyor. Yani üç gün sana dü-
zenli bir mektup yazabilmek için bekledim.
Ama baktım ki ellerin düzeleceği yok tikrek
de olsa yazı, yine de seni habersiz komayayım
dedim. Ankara'daki arkadaşlarınıza bağlı kala-
rak işte sana bu sefer önce ben yazıyorum.

Erken olmuş yemişim, dalımın yaralı;
Ben yine Bingöl'de eski otel odamda yalnız-
lığımı zıvk gibi sağa sola buluşturarak kışa
hazırlanıyorum. Çünkü burada ne atkes-
baneleri; pıtrak gibi yumrularını çatlatarak
sokaklara kahverengi lekeler saçan glçak
gönüllü atkesbaneleri, ne de Begül'ün sarı
yapraklarla donanmış, bir simikçi tablasına
brnzeyen susam dolu bahçesi var. Yani an-
layacağın o güzelim sonbahar yok. Yazdan
sonra kış hepsi bu kadar. Ama yine de bir
yolunu bulup ödül töreninden sonra gelip
seninle Kasım ortaları Ankara'da birlikte
olmayı ölesiye istiyorum.

Hatırlar/mısın seninle bir vakitler cepleri-
mize sarı yapraklar doldurmuş evde onları
ulu ile birbirlerine yapıştırarak bakır tep-
si için bir sonbahar örtüsü yapmıştık.

Garip kuşum, sevgili kızcağızım;

Önce selâm ederim. Yazmakta geciktiğim için beni bağışla. Hoş buraya geleli henüz üç gün oldu ama, gelir gelmez de yazabilirdim. Ama yazamadım işte. Şimdi de güçlükle yazabiliyorum. Yazıdan da anlayabileceğin gibi ellerim par par titriyor. Yani üç gün sana düzenli bir mektup yazabilmek için bekledim. Ama baktım ki ellerin düzeleceği yok titreksiz de olsa yazı, yine de seni habersiz komayayım dedim. Ankara'daki anlaşılmamıza bağlı kalarak işte sana bu sefer önce ben yazıyorum.

Erken olmuş yemişim, dalımın yaralı;

Ben yine Bingöl'de eski otel odamda yalnızlığımı zift gibi sağa sola bulaştırarak kışa hazırlanıyorum. Çünkü burada ne atkestaneleri; pıtrak gibi yumrularını çatlatarak sokaklara kahverengi lekeler saçan alçak gönüllü atkestaneleri, ne de Begül'ün sarı yapraklarla donanmış, bir simitçi tablasına benzeyen susam dolu bahçesi var. Yani anlayacağın o güzelim sonbahar yok. Yazdan sonra kış, hepsi bu kadar. Ama yine de bir yolunu bulup ödül töreninden sonra gelip seninle Kasım ortaları Ankara'da birlikte olmayı ölesiye istiyorum.

Hatırlar mısın seninle bir vakitler ceplerimize sarı yapraklar doldurmuş, evde onları uhu ile birbirlerine yapıştırarak bakır tepsi için bir sonbahar örtüsü yapmıştık.

g nlence durmuşt  keprinin üstünde bozul-
madan. Kismette yine diyelim. Ama ben
bu sefer sadece toplamaya varım. Yapis-
tirmek senin için, kepsiye senmekte.      
ben artık son olaylardan sonra evinize
girmem.

Sevgili kızım, birici im - iki kadeh parlatınca
yazı nasıl düzeldi bak - Bu ay olduğu sıklıkla
içindeyim. İzmir'de sana vadetti im her ay
2000 T.L. yı bu ay g nderemeyece im. Biliyor-
sun ağustos ayı maasım postada kaldı. O ma-
as dönünce fazlasıyla bel fi ederim. Ne yapar-
ım posta idaresinin azizli ine u radık.
Buraya gelince mesele ortaya  ıktı. Posta-
hanede bizim keli çeken kadın veya erkek
222. Sokağı 22. Sokak yapmış. Buradaki
mukemmel de tabii parayı 22. Soka a gün-
dermiş. İşte bu kadar basit. Basit ama
olan bize oldu o başka. Şimdi bekle babam
bekle. Neyse salık olsun. Ne yapalım.

Nar  i e im; burada yaşamımı ayakta tu-
tan iki temel direk var.  nce sen, sonra
 i ir. Seni çok seviyorum bunu bil. Kramız
derya-deniz de olsa, sıra dağlar da en
ufak bir sıklıkta asar gelirim. Hep baba-
nın var olduğunu bilerek yasa. Bingöl da la-
rının tepesinde oraya nereden geldiği bi-
linmeyen bir pars iskeleti de olsa...

Canım!

Mut

Günlerce durmuştu tepsinin üstünde bozulmadan. Kismetse yine diyelim. Ama ben bu sefer sadece toplamaya varım. Yapıştırmak senin işin, tepsiye sermek de.        ben artık son olaylardan sonra evinize girmem.

Sevgili kızım, biriciğim –iki kadeh parlatınca yazı nasıl düzeldi bak– Bu ay oldukça sıkıntı içindeyim. İzmir’de sana vaat ettiğim her ay 2000 TL’yi bu ay g nderemeyeceğim. Biliyorsun ağustos ayı maaşım postada kaldı. O maaş dönünce fazlasıyla tel fi ederim. Ne yapalım posta idaresinin azizliğine uğradık. Buraya gelince mesele ortaya  ıktı. Postahanede bizim teli çeken kadın veya erkek kimse 222. sokağı 22. sokak yapmış. Buradaki mutemet de tabii parayı 22. sokağa göndermiş. İşte bu kadar basit. Basit ama olan bize oldu o başka. şimdi bekle babam bekle. Neyse sağlık olsun. Ne yapalım.

Nar  i eğim; burada yaşamımı ayakta tutan iki temel direk var.  nce sen, sonra şiir. Seni çok seviyorum bunu bil. Aramız derya-deniz de olsa, sıra dağlar da en ufak bir sıkıntıda açar gelirim. Hep babanın var olduğunu bilerek yaşa. Bingöl dağlarının tepesinde oraya nereden geldiği bilinmeyen bir pars iskeleti de olsa...

Canım!

Metin Altıok'un kendi çizdiği desenden
kartla gönderdiği yeni yıl tebriği.

Canım kızım; yeni yılın sana mutluluklar
getirmesini diler, gözlerinden hasretle öperim.
Aramızda dağlar var ama elim yakındır e-
line.

Baban

Metin

«Ulen, anasını bellediklerim sizi! Dün biriniz aldattı beni, ölü gibi durdu, dışarı attıydım, kaçtı gitti. Bu sefer aldanır mıyım?»

Çekmiş odunu, vurmuş, tilkilerin tüyünü kabartmış...

Metin Altıok'un Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabında *Tilki* isimli masala çizdiği desen.

Sevgili kızım;

Kaç zamandır sana yazamadım bağışla. Ankara'da da arıyamadım. Zaten çok az kalabildim. Sıkı yönetim dolayısıyla benim ödül Eörenim yapılamadı. Onun için seni alamadım. Doğru Bingöl'e döndüm. Gideceğim gün seni okulundan aradım. Ama Yusuf öğretmenin bana senin 2 B sınıfında olduğunu söylemişti, ben de seni orada aradım ve bulamadım. Böylece giderken görüşemedik. Buraya geldiğim zaman da 29 ekim bayramı dolayısıyla beni görevlendindiler. Sür sevmek, öğrencileri çalıştırmak derken bir türlü sana yazacak fırsatı bulamadım. Her gün yedi saat ayaktaydım. Akşamları eve külçe gibi geliyordum. Üstüne, bunlar yetmiyormuş gibi - bak bu çok komik - benim bakır kaplar ve taş heykeltikler yüzünden otel odamda yapılan arama sonucu tarihi eser kaçakçılığı suçlamasıyla gözaltına alındım. Benim bakır kaplar ve anahtarlar (Kibele) heykelleriyle jandarma kıtasında nefes tükettim. Tabii sinirlerim çok bozuldu. Eş, dost ve ben "yahu bunlardan herkesin evinde var" dedikse de anlatabadık. Şimdi otel odamda sana yazıyorum. Yani serbestim. Ama savcılıkla muamele sürüyor. Bilirkişi bulacaklar. Bilirkişinin vereceği raporu bekliyorum.

7.10.1980
BİNGÖL

Sevgili kızım;

Kaç zamandır sana yazamadım bağışla. Ankara'da da aramadım. Zaten çok az kalabildim. Sıkıyönetim dolayısıyla benim ödül törenim yapılamadı. Onun için seni alamadım. Dosdoğru Bingöl'e döndüm. Gideceğim gün seni okulundan aradım. Ama Yusuf öğretmenin bana senin 2B sınıfında olduğunu söylemişti, ben de seni orada aradım ve bulamadım. Böylece giderken görüşemedik. Buraya geldiğim zaman da 29 Ekim bayramı dolayısıyla beni görevlendirdiler. Şiir seçmek, öğrencileri çalıştırmak derken bir türlü sana yazacak fırsatı bulamadım. Her gün yedi saat ayaktaydım. Akşamları eve külçe gibi geliyordum. Üstüne; bunlar yetmiyormuş gibi –bak bu çok komik– benim bakır kaplar ve taş heykelcikler yüzünden otel odamda yapılan arama sonucu tarihi eser kaçakçılığı suçlamasıyla gözaltına alındım. Benim bakır kaplar ve ana tanrıça (Kibele) heykelleriyle jandarma kıışlasında nefes tükettim. Tabii sinirlerim çok bozuldu. Eş, dost ve ben “yahu bunlardan herkesin evinde var” dedikse de anlatamadık. Şimdi otel odamda sana yazıyorum. Yani serbestim. Ama savcılıkta muamele sürüyor. Bilirkişi bulacaklar. Bilirkişinin vereceği raporu bekliyorum.

Metin Altıok'un mektubunda bahsettiği, tarihi eser kaçakçılığıyla suçlanmasına neden olan, kendi yaptığı Kibele heykelleri.

Zeynepçigim ne k m k 'değil mi? Güler-
misin, ağlar mısın? Bilir kişi ne bilir?

Üstelik senin Tunalı Hilmi'den alıp bana hediye ettiğin bakır tabak da şu anda gözaltında. Ama hic birini onlara bırakmayacağım. şu ödül başıma cok işler açtı. Gazetelerde cıkan yazılar bu dönemde bu k c k kentte şimsekleri başıma çekti. Velhasıl Bingöl metin ALTıok adıyla çınlıyor. Aslında ke- yipleniyorum ha!

Zeynepçigim canım kızım bütün bun- lardan sonra sanırım beni bağışlarsın bundan sonra sana geciktirmeden mek- kuplar yazacağım. Evrensel galeriyle bir serđi anlaşmam oldu kiş içinde açılacak cok güzel resimler yaptım. Ama ne siir ne de resim hayatımda senin eksikliğini gideremiyor. Bazen kilimanyara'n n teperinde bir pars olmak işteği bende kuvvetleniyor. Kitabım bitti bilecek, iyi gidiyor.

şubat tatilinde mutlaka beraber olacağız ve seninle belki de İstanbul'a gideceğiz seni hasretle kucaklarım, biriciğim.

Zeynepciğim ne komik değil mi? Güler misin, ağlar mısın? Bilirkişi ne bilir?

Üstelik senin Tunalı Hilmi'den alıp bana hediye ettiğin bakır tabak da şu anda gözaltında. Ama hiçbirini onlara bırakmayacağım. Şu ödül başıma çok işler açtı. Gazetelerde çıkan yazılar bu dönemde bu küçük kentte şimşekleri başıma çekti. Velhasıl Bingöl Metin Altıok adıyla çınlıyor. Aslında keyifleniyorum ha!

Zeynep'ciğim canım kızım bütün bunlardan sonra sanırım beni bağışlarsın. Bundan sonra sana geciktirmeden mektuplar yazacağım. Evrensel galeriyle bir sergi anlaşılmam oldu. Kış içinde açılacak, çok güzel resimler yaptım. Ama ne şiir ne de resim hayatımda senin eksikliğini gideremiyor. Bazen Kilimanjaro'nün tepesinde bir pars olmak isteği bende kuvvetleniyor. Kitabım bitti bitecek, iyi gidiyor.

Şubat tatilinde mutlaka beraber olacağız ve seninle belki de İstanbul'a gideceğiz. Seni hasretle kucaklarım, biriciğim.

Ha sunn da söyleyeyim Nebahatla
evlendim. O da Bingöle geliyor. Böylece
burada bir evim olacak. Kışı ve kızı
otel odasında geçirmeyeceğim.

Baban

Metin

su dağları delmeli
ün edip elemeli

Metin

Ha şunu da söyleyeyim. Nebahat'la evlendim. O da Bingöl'e geliyor. Böylece burada bir evim olacak. Kışı ve karı otel odasında geçirmeyeceğim.

Baban

Sevgili kızcağızım, gözlerinden öperim. Yazdığın mektubu aldım. Tatlısı sevindim. Ben de sana mektubumu almadan önce uzunca bir mektup yazıp göndermiş. Bingöl'de başımdan geçen komik olayları anlatmıştım. Senden henüz cevap gelmedi. Mektubumu alınamaman ihtimalini düşünerek işte yine yazıyorum.

Önce hava durumu; soğuk! Dağlar kar içinde, ama kente henüz yağmadı. Eli kulağında dir. Su Kasım ayını karsız bir çıkarsak diyoru ve sabırsızlıkla görüşeceğimiz Şubat ayını bekliyorum.

Sonra özel, kişisel durum, belirsiz! Üç oda bir salon, okula giden 3000 liraya bir ev tuttum. Okuldan bir samya, yataklık, yorgan, battaniye kasıdım bir odada elektrik sobasıyla sim dükkan idare ediyorum. Nebahat'in kayını henüz gerçekleşmedi. Ama Aralık ayı için söz almış. Eşyaları simetiden göndermek cabasında.

Koltuklar, kanepeler, diğer eşyalar ve televizyona trente yollamayı düşünüyorum. Hele ev düzeni bir kurulmuş başı başı keyifleneceğim.

Bilirsin ben evcilim ve televizyon sevgisini entellektüel züppelerin dışına çıkarmıyorum çok severim. Evi yerleştiğimizde kimbilir belki ara tatilinde sen de bir haftalığına gelir Bingöl City'yi görürsün. Ha suuu da söy-

leyeceğim. İçinde senin bana doğum günüm için aldığın bakır tabak da olduğu halde benün kapılarını geri aldım. Hem de söke söke ve alay ede ede.

Biricğim beni merak etme. Baba baş gibi ayakta. Hemde okuldaki sarılık salgınına karsın. Sağlığını gerinde. Önce merhe-

26.11.1980
BİNGÖL

Sevgili kızcağızım; gözlerinden öperim. Yazdığın mektubu aldım. Tarifsiz sevindim. Ben de sana mektubunu almadan önce uzunca bir mektup yazıp göndermiş, Bingöl'de başımdan geçen komik olayları anlatmıştım. Senden henüz cevap gelmedi. Mektubumu almaman ihtimalini düşünerek işte yine yazıyorum.

Önce hava durumu; soğuk! Dağlar kar içinde, ama kente henüz yağmadı. Eli kulağındadır. Şu Kasım ayını karsız bir çıkarsak diyorum ve sabırsızlıkla görüşeceğimiz Şubat ayını bekliyorum.

Sonra özel, kişisel durum; belirsiz! Üç oda bir salon, okula yakın 3000 liraya bir ev tuttum. Okuldan bir somya, yatak, yorgan, battaniye taşıdım, bir odada elektrik sobasıyla şimdilik idare ediyorum. Nebahat'ın tayini henüz gerçekleşmedi. Ama Aralık ayı için söz almış. Eşyaları şimdiden göndermek çabasında. Koltuklar, kanepeler, diğer eşyalar ve televizyonu trenle yollamayı düşünüyor. Hele ev düzeni bir kurulsun bayağı keyifleneceğim. Bilirsin ben evcilimdir ve televizyon seyretmeyi entelektüel züppelerin dışında olduğumdan çok severim. Evi yerleştirdiğimizde kimbilir belki ara tatilinde sen de bir haftalığına gelir, Bingöl City'i görürsün. Ha şunu da söyleyeyim. İçinde senin bana doğum günüm için aldığın bakır tabak da olduğu halde bütün kaplarımı geri aldım. Hem de söke söke ve alay ede ede.

Biriciğim beni merak etme. Baba taş gibi ayakta. Hem de okuldaki sarılık salgınına karşın. Sağlığım yerinde. Önce merkez orta okulunda başladı. Bize de geçti. Üç, dört vaka görüldü. Sağlık ekipleri önlem aldılar. Tabii ben umursamıyorum. Olay abartılmış bir durumda. Ama tedbiri de elden bırakmı-

orta okulunda başladı. Burada geçirdiği dört vakit görüldü. Sağlık ekipleri ölüm aldılar. Tabii ben umursamıyorum. Olay abartılmış bir durumda. Ama bedhini de elden bırakmıyorum. Dahilen (içeride) alkol, haricen (sürerek) alkol. Stojanını; yasasın alkol. Burada hiçbir şeyin önemi yok. J.R.'dan başka, 'sahi J.R.'ı kim vardı yahu? Adam kim vurduna bile gidemeli. Aslında ben Kristin'den ummuyum. Yüzük oldu güzelim kocağıza. Ama sunu unutma J.R.'lar ölmez ve de kanı yerde kalmayacak. Sahi Cavit Oğuz Tübenkil kim vardı? işte bunu kimse bilmiyor ve merak da etmiyor. Balı Tübenkil gibilerinin kanı yerde kalmayacağı mahkumdur.

Canım kızım; sana bundan sonra
ışıklı yazacağım. Sendende cevap

belleyorum. Gözlemlen öper seni
hasretle kucaklarım. Canım benim.

Sana buradan Bingölden bir kılıpla
geleceğim. Büyük bir olasılıkla yeni sür
kitabım güne doğru yayınlanacak
'Küçük Tragedyalar'. Boş bir sayfa ve
üstünde bir cümle; "Kızım Zeynep için"
ve kansı sayfada bir alıntı:

"Kilimanjaro 6500 metre yüksek
Likte Afrika'nın en yüksek tepesi-
dir... Batı doruğuna giden bir yer-
de, kurumuş ve dönmüş bir pars
iskeleti vardır. Bu kadar yüksek
Likte o pars ne arıyormuş?
Bunu kimse akıl edilemiyor."

ERNEST HEMINGWAY

'Kilimanjaro'nun Karları'

Hosnabak gülüm. Sindirilek

Baban

Mutlu

yorum. Dahilen (içerek) alkol, haricen (sürerek) alkol. Sloganımız; yaşasın alkol. Burada hiçbir şeyin önemi yok. J.R'dan başka. Sahi J.R'ı kim vurdu yahu! Adam kim vurduya bile gidemedi. Aslında ben Kristin'den ummazdım. Yazık oldu güzelim kızcağıza. Ama şunu unutma J.R.lar ölmez ve de kanı yerde kalmayacak. Sahi Cavit Orhan Tütengil'i kim vurdu? İşte bunu kimse bilmiyor ve merak da etmiyor. Bak Tütengil gibilerinin kanı yerde kalmaya mahkûmdur.

Canım kızım; sana bundan sonra sürekli yazacağım. Senden de cevap bekliyorum. Gözlerinden öper seni hasretle kucaklarım. Canım benim.

Sana buradan Bingöl'den bir kitapla geleceğim. Büyük bir olasılıkla yeni şiir kitabım güze doğru yayınlanacak "Küçük Tragedyalar". Boş bir sayfa ve üstünde bir cümle; "Kızım Zeynep için" ve karşı sayfada bir alıntı:

"Kilimanjaro 6500 metre yükseklikte Afrika'nın en yüksek tepesidir... Batı doruğuna yakın bir yerde, kurumuş ve donmuş bir pars iskeleti vardır. Bu kadar yükseklikte o pars ne arıyormuş? Buna kimse akıl erdiremiyor."

ERNEST HEMINGWAY

Kilimanjaro'nun Karları

Hoşçakal gülüm, şimdilik.

Baban

Sevgili kızım, benim biricik meleğim;

Mektubunu bugün aldım. Sen ayın dokuzunda yazmışsın benim elime on gün sonra geçti. Bu mektubu da herhalde on gün sonra alırsın. Yani geciktirmeden, muntazaman yazırsak bile yirmi günde bir kağıt sayfalarında hasret giderebileceğiz. Bunun için söylüyorum; ne yazık ki mektuplarımız kanaklanıp bir kus olup uçmuyor. Aramızda yıkılmaz dağlar var. Ben burada bir acıya sürgünüm. Hasretin canıma yetti. Ama ne yaparsın ehinde sonunda ekmek parası işte. Kimse kimseye boza lokma vermiyor. Geçim derdi insanları ordan oraya savuruyor. Baba yı çocuktan, karıyı kocadan ayırıyor. Ben ister miydim buralarda senden ayrı kalayım? Ama ne yapayım; kolum kanadım kırık. Yine de üzülme sen. Az sabret önümüz yaz. Elbet birbirimize kavuşacağız. Bol bol konuşup hasret gidereceğiz. Bu yıl Bodrum projesini mutlaka gerçekleştireceğiz. Birlikte güzel günler geçireceğiz.

Sevgili yavrum, Nebahat seni Ankara'da görmüş. Ona tatilde belki de bir yere gideceğinizi Akara'da olmaya bileceğinizi söylemişsin. Durumu bana bildireceğini de eklemişsin. Ben burada senden haber bekledim durdum. Seni göremeyecek olduktan sonra gelmemin ne anlamı olurdu? Ama senden hiçbir haber çıkmadı. Ben de gelmekten vazgeçtim. Yoksa ne yapar yapar mutlaka gelirdim. Yani bu konuda suç senin. Ben seni nasıl görmezlik edebilirim. Neyse kısmet değilmiş. İnan ki çok üzüldüm. Okullar açıldı. Artık yazı beklemekten başka çare yok. Ama belli olmaz. Bakar, sen bir yolunu bulur iki üç gün de olsa kaçır gelirim. Çünkü seni çok özledim.

Sevgili kızım, benim biricik meleğim;

Mektubunu bugün aldım. Sen ayın dokuzunda yazmışsın benim elime on gün sonra geçti. Bu mektubu da herhalde on gün sonra alırsın. Yani geciktirmeden, muntazaman yazışsak bile yirmi günde bir kâğıt sayfalarında hasret giderebileceğiz. Bunu şunun için söylüyorum; ne yazık ki mektuplarımız kanatlanıp bir kuş olup uçmuyor. Aramızda yıkılası dağlar var. Ben burada bir acıya sürgünüm. Hasretin canıma yetti. Ama ne yaparsın eninde sonunda ekmek parası işte. Kimse kimseye boşa lokma vermiyor. Geçim derdi insanları oradan oraya savunuyor. Babayı çocuktan, karıyı kocadan ayırıyor. Ben ister miydim buralarda senden ayrı kalayım? Ama ne yapayım; kolum kanadım kırık. Yine de üzülme sen. Az sabret önümüz yaz. Elbet birbirimize kavuşacağız. Bol bol konuşup hasret gidereceğiz. Bu yıl Bodrum projemizi mutlaka gerçekleştireceğiz. Birlikte güzel günler geçireceğiz.

Sevgili yavrum, Nebahat seni Ankara'da görmüş. Ona tatilde belki de bir yere gideceğinizi Ankara'da olmayabileceğinizi söylemişsin. Durumu bana bildireceğini de eklemişsin. Ben burada senden haber bekledim durdum. Seni göremeyecek olduktan sonra gelmemin ne anlamı olurdu? Ama senden hiçbir haber çıkmadı. Ben de gelmekten vazgeçtim. Yoksa ne yapar yapar mutlaka gelirdim. Yani bu konuda suç senin. Ben seni nasıl görmezlik edebilirim. Neyse kismet değişmiş. İnan ki çok üzüldüm. Okullar açıldı. Artık yazı beklemekten başka çare yok. Ama belli olmaz. Bakarsın bir yolunu bulur iki üç gün de olsa kaçır gelirim. Çünkü seni çok özledim.

Senden de böyle uzun ve düzenli mektuplar bekliyorum. Garip babanı habersiz bırakma. Beni unutma biriciğim.

Seni çok seven baban

Trudy

Metin Altıok'un 26 Kasım 1980 tarihli mektubunda bahsettiği *Küçük Tragedyalar* kitabının kapağı ve kızına ithafı.

Zeynepçığım, sevgili kızım; ne mutlu bana bugün senden bir mektup, bir de doğum gününü kar ki aldım. Posta kutusunda iki mektup birden; ve hele ikisi de senden olunca ne kadar zevindi bilemezsin. Gerci doğum günümü kutlayan kartın 10 Mart'ta yazılıp, 31 Mart'ta mektupla birlikte postaya verilmesi dikkatimi çekmedi değil ama olsun, ne önemi var. Kutlamak inceliğini göstermissin ya bu benim için yeten de artar bile. Hem günümüzde insanın herşeye ve her yere zamanında yetismesi inan ki olanak siz. Bunca olay içerisinde, hayat çokunca akarken gecikmek insan için öyle olağan ki, bunu benim yaşama gelince daha iyi anlarsın. Önemli olan geç kalmak gecikmek değil yarısı devam edebilmektir. İnateki takipçisi olmaktır hayatın.

Sevgili yavrum; Ankara'da havaların iyi gittiğini yazıyorsun. Şimdi nasıl bilmem. Ama burada bahar bile gecikti. Sulusepken pis bir kar ve soğuk. Hemle Nisan ayında. Ne olursa olsun yine de yaz gelecek, göreceksin. Şimdiden birliğe geçireceğimiz Temmuz ayını düşünmeye başladım. Seni ne kadar özledim bilemezsin. Nasıl da büyümsün, koca kız olmuştundur. Benim akıllı kızım; derslerine iyi çalış, bütünülemeye kalma, olur mu? Ben bu yıl ortaokul'un resim derslerine giriyorum. Senin yanında öğrenicirim var. Onlarla ilgilenirken hep seni düşünüyorum. Onlara senden söz ediyorum, resmini gösteriyorum. Onlar seni tanımadan seviyorlar. Ben de onları seviyorum senin adına. Bil-sen nasıl zavallı, nasıl fakir çocuklar. Morarmış ellerle geliyorlar okula, üstlerinde bir önlükle ve resim yapmaya çalışıyorlar.

7.4.1981
BİNGÖL

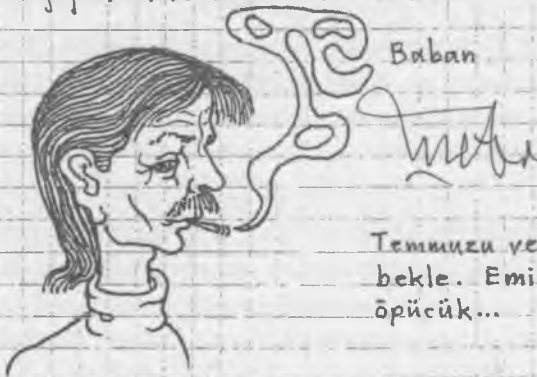
Zeynepciğim, sevgili kızım; ne mutlu bana bugün senden bir mektup, bir de doğum günü kartı aldım. Posta kutusunda iki mektup birden ve hele ikisi de senden olunca ne kadar sevindim bilemezsin. Gerçi doğum günümü kutlayan kartın 10 Mart'ta yazılıp, 31 Mart'ta mektupla birlikte postaya verilmesi dikkatimi çekmedi değil ama olsun, ne önemi var. Kutlamak inceliğini göstermişsin ya bu benim için yeter de artar bile. Hem günümüzde insanın herşeye ve her yere zamanında yetişmesi inan ki olanaksız. Bunca olay içerisinde, hayat coşkunca akarken gecikmek insan için öyle olağan ki, bunu benim yaşıma gelince daha iyi anlarsın. Önemli olan geç kalmak gecikmek değil yarışa devam edebilmektir. İnatçı takipçisi olmaktır hayatın.

Sevgili yavrum; Ankara'da havaların iyi gittiğini yazıyorsun. Şimdi nasıl bilmem. Ama burada bahar bile gecikti. Sulusepken pis bir kar ve soğuk. Hem de Nisan ayında. Ne olursa olsun yine de yaz gelecek, göreceksin. Şimdiden birlikte geçireceğimiz Temmuz ayını düşlemeye başladım. Seni ne kadar özledim bilemezsin. Nasıl da büyümüş, koca kız olmuşsundur. Benim akıllı kızım; derslerine iyi çalış, bütünlemeye kalma, olur mu? Ben bu yıl orta iki'lerin resim derslerine giriyorum. Senin yaşında öğrencilerim var. Onlarla ilgilenirken hep seni düşünüyorum. Onlara senden söz ediyorum, resmini gösteriyorum. Onlar seni tanımadan seviyorlar. Ben de onları seviyorum senin adına. Bilsen nasıl zavallı, nasıl fakir çocuklar. Morarmış ellerle geliyorlar okula, üstlerinde bir önlükle ve resim yapmaya çalışıyorlar.

Canım; bana, eğer varsa yeni çektiğin bir fotoğrafını gönder olurmu? Bende ki eskidi; nerdeyse iki yıllık. Onu simdi olduğu gibi çektimin sol iç cebinde kimliğimin arasında hep yanımda taşıyacağım. Çıkarıp çıkarıp bakacağım her gün

Biricğim; mektuplarını defalarca okuyorum. Senden mektup almak benim için büyük bir sevinç kaynağı oluyor. Gönderdiğin kartı da çok sevdim. Nasıl da uğraşarak, ne güzel çiçekler yapmışsın, ellerine sağlık. Su anda masamın üstünde duruyor. O kurt köpeğini pek sevmedim ama, çiçeklere bayıldım. Babanın 40. yaş gününe elbette çok çiçek gerektirdi. Doğum günüm olan 14 Mart gecesi Ankara'dan bir telgraf geldi. Kara Emel'den. Bizim Emel bir vefa örneği olarak unutmamış beni. Çok duygulandım. Telefon No'su: 274444, ev; 299658, iş. Lütfen teşekkürlerimi, saygılarımı ilet.

Canım kızım; şimdilik burada kesiyorum. Seni sevgiyle, hasrekle kucaklarım.

Temmuz ve babanı
bekle. Emi! Binlerce
öpücük...

Sacı düşük cici baba

Canım; bana, eğer varsa yeni çektirdiğin bir fotoğrafını gönder olur mu? Bende ki eskidi; nerdeyse iki yıllık. Onu şimdi olduğu gibi ceketimin sol iç cebinde kimliğimin arasında hep yanımda taşıyacağım. Çıkarıp çıkarıp bakacağım her gün.

Biriciğim; mektuplarını defalarca okuyorum. Senden mektup almak benim için büyük bir sevinç kaynağı oluyor. Gönderdiğin kartı da çok sevdim. Nasıl da uğraşarak, ne güzel çiçekler yapmışsın, ellerine sağlık. Şu anda masamın üstünde duruyor. O kurt köpeğini pek sevmedim ama, çiçeklere bayıldım. Babanın 40. yaş gününe elbette çok çiçek gerekirdi. Doğum günüm olan 14 Mart geces i Ankara'dan bir telgraf geldi. Kara Emel'den. Bizim Emel bir vefa örneği olarak unutmamış beni. Çok duygulandım. Telefon No'su: 274444, ev; 299658, iş. Lütfen teşekkürlerimi, saygılarımı ilet.

Canım kızım; şimdilik burada kesiyorum. Seni sevgiyle, hasretle kucaklarım.

Baban

Temmuzu ve babanı bekle.
E mi! Binlerce öpücük...

28-9.1981

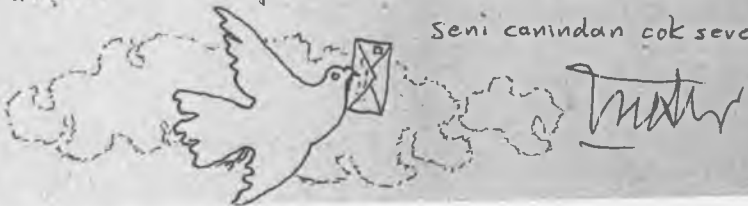
Sevgili kızım; ne yazık ki bu yaz birlikte olamadık. Ama sen yine de iyi bir tatil yapıp bol bol denize girdin sanırım. Bunu düşünmek üzüntümü biraz olsun azaltıyor.

İkimizin bir grada tatil yapabilmemiz için parasal olanak yoktu. Artık günümüzde az parayla tatil yapılamıyor. İyi bir tatil benim içimi de düşünecek olursan çok para isteyen bir olay. Nebahat'in gelmediğini düşünsen bile en az otuzbin lira gerekiyordu ikimize ve bu kadar para da elimde yoktu. Bugün yol parası binlerle ölçülüyor. Bingöl Aşkara arası bingüz lira tek kişi için. Neyse uzatmayalım; senin annenle bir yerlere gidip rahat bir tatil yapmanın daha uygun olacağını düşündüm ve sana onbin T.L. gönderdim. Güle güle harcamıssındır inşallah. Bundan sonrada elimde geçtikçe-onbin mi olur beşbin mi göndermeye devam edeceğim. Göndereceğim paraları sadece senindir bunu unutmak ve paraya sahip çık istediğin gibi harca. Annen hakkı olan binbeşyüz T.L. yi (1) mahkeme kararıyla her ay alıyor. Bundan sonra senin hakkın olanı bir düzene sokup göndereceğim. İvedi bir gereksinimin olursa bana telgraf çek.

Bu kez yazmakta ben geçtiğim için kusura bakma dışardan Lise bitirme ve bütünlüme sınavları epey vaktimi aldı. Yazılı kâğıdı okumaktan sana yazacak ve kit bulamadım. Senin de gönderdiğin kartta yazdığın gibi ara tatilinde buluşmamız umidindeyim. Canını sıkma bizi hiçbir engel ayıramaz. Eninde sonunda baba-kız birlikte olup, sokaklarda kolkola gizeceğiz.

Beni habersiz bırakma, gündelik yasantılarını, sevgilerini, üzüntülerini uzun uzun yaz. Gözlerinde öperim düşlerimin meleği, biricik kızım.

Seni canından çok seven baba

Sevgili kızım; ne yazık ki bu yaz birlikte olamadık. Ama sen yine de iyi bir tatil yapıp bol bol denize girdin sanırım. Bunu düşünmek üzüntümü biraz olsun azaltıyor.

İkimizin bir arada tatil yapabilmemiz için parasal olanak yoktu. Artık günümüzde az parayla tatil yapılamıyor. İyi bir tatil benim içkimi de düşünecek olursan çok para isteyen bir olay. Nebahat'in gelmediğini düşünsek bile en az otuz bin lira gerekiyordu ikimize ve bu kadar para da elimde yoktu. Bugün yol parası binlerle ölçülüyor. Bingöl-Ankara arası bin yüz lira tek kişi için. Neyse uzatmayalım; senin annenle bir yerlere gidip rahat bir tatil yapmanın daha uygun olacağını düşündüm ve sana on bin TL. gönderdim. Güle güle harcamışsındır inşallah. Bunda sonra da elime geçtikçe -on bin mi olur beş bin mi- göndermeye devam edeceğim. Göndereceğim. Paralar sadece senindir bunu unutma ve parana sahip çık istediğin gibi harca. Annen hakkı olan bin beş yüz TL'yi (!) mahkeme kararıyla her ay alıyor. Bundan sonra senin hakkın olanı bir düzene sokup göndereceğim. İvedi bir gereksinimin olursa bana telgraf çek.

Bu kez yazmakta ben geciktiğim için kusura bakma, dışarıdan lise bitirme ve bütünleme sınavları epey vaktimi aldı. Yazılı kâğıdı okumaktan sana yazacak vakit bulamadım. Senin de gönderdiğin kartta yazdığın gibi ara tatilinde buluşmamız ümidindeyim. Canını sıkma, bizi hiçbir engel ayıramaz. Eninde sonunda baba-kız birlikte olup, sokaklarda kol kola gezeceğiz.

Beni habersiz bırakma, gündelik yaşantılarını, sevinçlerini, üzüntülerini uzun uzun yaz. Gözlerinden öperim düşlerimin meleği, biricik kızım.

Seni canından çok seven baban.

Gün: Metin

Sayın Zeynep Altıok
Bestekâr Sokak
51/5

Kavaklıdere - ANKARA

60

Metin Altıok Zeynep'e gönderdiği bazı mektupların
zarflarına kuş deseni çizmiş.

tokucağı sen alacaksın. Burda öyle döğüşceğiz.»

«Peki.»

Tokucağı Tilki alıyor, sırtığı Ayı. Ayı sırtığı bir kaldırdı mı; alçak, dar bir yer inin içi, sırık takılırmış oraya buraya. Tilki verirmiş güdül inciklerine tokucağı, Ayı çökü çöküverirmiş acısından. Sonunda:

«Ülen arkadaş, demiş Ayı. Seninle biz başa çıkamıyacağız. Buğday da senin olsun, soğan da senin olsun... Ben bu işin hepsinden vaz geçtim.»

Metin Altıok'un Zeynep için Pertev Naili Boratav'ın *Az Gittik Uz Gittik* isimli, masallardan oluşan kitabında *Ayı ile Tilki* isimli masala çizdiği desen.

Sevgili kızım;

Nasılsın, iyi misin? Seni uzaktan sevgiyle kucaklarım. Ben burada oldukça rahat günler geçiriyorum. Öğrencilerimle hasır, nesirim. Onlara ders hazırlamak ve vermek epeyce zamanımı alıyor. Burada geçirdiğim iki yıl içerisinde sevilen, sayılan iyi bir öğretmen oldum. Keske bu mesleğe daha önce baslasaydım diyorum kendi kendime. Bingöl'de hiçbir sıkıntı yok. Sonra burada para sıkıntısı da çekilmiyor. Her şeyi borç almak mümkün. İckisinden buzdolabına kadar her şeyi aydan aya ödemek kaydıyla bir kurus bile pesin vermeden almak mümkün. O bakımdan pesin yaşayıp sonradan ödüyorum. Sağlığım oldukça iyi. Hatta kilo bile aldığımı söyleyebilirim. Neyse benden bu kadar söz etmek yeter. Gelelim sana.

Canım parrum gönderdiğin fotoğrafı aldım. Gözlerime inanamadım. Ne güzel bir genç kız olmuştun. Ben görmeyeli ne kadar değişmişsin. Çocukluktan çıkmış artık genç ve güzel bir kız olmuştun. Seninle ne kadar övünsem azdır. Herkese "bu oya gibi kız benim kızım" diyorum.

Gönderdiğim sincabı, yani senin koyduğun adla "Şaziye"yi sevmene çok memnun oldum. O gerçekten de dişi bir sincap. Bıyıkları olduğuna bakma. Sincapların dişileride bıyıklıdır. O sincap senin için Bingöl meşeliklerinden yakalandı ve derisi bozulmadan tabaklandı. Böylece kalıcı oldu. Senin odanı süsle mekten çok memnun olduğumu sanıyorum. Mese ormanında kalsaydı kurda kusa yem olur bozulur giderdi. Hem artık oldukça da yaşlanmış az daha yaşarsa okınalı kuyruğu dökülüp gidecekti.

Şimdi senin duvarında o güzel kuyruğuyla duruyor. İstersen sana kılki bile gönderebilirim. Ne dersin? Bir kılki

22.10.1981
Bingöl

Sevgili kızım;

Nasılsın, iyi misin? Seni uzaktan sevgiyle kucaklarım. Ben burada oldukça rahat günler geçiriyorum. Öğrencilerimle haşır neşirim. Onlara ders hazırlamak ve vermek epeyce zamanımı alıyor. Burada geçirdiğim iki yıl içerisinde sevilen, sayılan iyi bir öğretmen oldum. Keşke bu mesleğe daha önce başlasaydım diyorum kendi kendime. Bingöl’de hiçbir sıkıntı yok. Sonra burada para sıkıntısı da çekilmiyor. Her şeyi borç almak mümkün içkisinden buzdolabına kadar herşeyi aydan aya ödemek kaydıyla bir kuruş bile peşin vermeden almak mümkün. O bakımdan peşin yaşayıp sonradan ödüyorum. Sağlığım oldukça iyi. Hatta kilo bile aldığımı söyleyebilirim. Neyse benden bu kadar söz etmek yeter. Gelelim sana.

Canım yavrum gönderdiğin fotoğrafı aldım. Gözlerime inanamadım. Ne güzel bir genç kız olmuşsun. Ben görmeyeli ne kadar değişmişsin. Çocukluktan çıkmış artık genç ve güzel bir kız olmuşsun. Seninle ne kadar övünsem azdır. Herkese “bu oya gibi kız benim kızım” diyorum.

Gönderdiğim sincabı, yani senin koyduğun adla “Şaziye”yi sevmene çok memnun oldum. O gerçekten de dişi bir sincap. Bıyıkları olduğuna bakma. Sincapların dişileri de bıyıklıdır. O sincap senin için Bingöl meşeliklerinden yakalandı ve derisi bozulmadan tabaklandı. Böylece kalıcı oldu. Senin odanı süslemekten çok memnun olduğunu sanıyorum. Meşe ormanında kalsaydı kurda, kuşa yem olur bozulur giderdi. Hem artık oldukça da yaşlanmıştı, az daha yaşasa o kınalı tüyleri dökülüp gidecekti. Şimdi senin duvarında o güzel kuyruğuyla duruyor. İstersen sana tilki bile gönderebilirim. Ne dersin?

derin olsun ister misin? Yoksa kurt mu tercih edersin? Burası bir dağ kenti olduğu için böyle hayvanları bulmak çok kolay. Hatta gecelerde çarsıda 500 T.L'ya kurt yavruları satıyorlardı. Henüz 15-20 günlük minicik kurt yavruları onları okşadım, serdim. Bir tanesini neredeyse alacaktım. Öyle güzeldi ki. Ama düşündüm, büyüyüp koca bir kurt olunca ya beni yerse(!) sonra vazgeçtim.

Ya işte böyle zeynepçğim. Senin özlemin olmasa, karıylı boranıyla Bingöl oldukça renkli bir kent. Ama ben senden bu kadar uzakta olmak istemiyorum. Onun için önümüzdeki yıl buradaki üçüncü ders yılını doldurup tayinimi isteyeceğim. Ankara'ya yakın bir kentte görev yapmak istiyorum. Böylece kısa tatillerden bile yararlanıp seni görmeye gelebilirim. Buradan Ankara'ya gelmek herhen hemen 20 saat tutuyor. Hele kışın gidip gelmek tehlikeli bile. Bazen kardan yollar kapanıyor.

Şimdilik bu kadar deyip gözlerinden sevginle öperim biriciğim.

metin

Bir tilki derin olsun ister misin? Yoksa kurt mu tercih edersin? Burası bir dağ kenti olduğu için böyle hayvanları bulmak çok kolay. Hattâ geçenlerde arşıda 500 TL'ye kurt yavruları satıyorlardı. Henüz 15-20 günlük minicik kurt yavruları. Onları okşadım, sevdim. Bir tanesini neredeyse alacaktım. Öyle güzeldi ki. Ama düşündüm, büyüyüp koca bir kurt olunca ya beni yerse (!) sonra vazgeçtim.

Ya işte böyle Zeynepçiğim. Senin özlemin olmasa, karıyla boranıyla Bingöl oldukça renkli bir kent. Ama ben senden bu kadar uzakta olmak istemiyorum. Onun için önümüzdeki yıl buradaki üçüncü ders yılını doldurup tayinimi isteyeceğim. Ankara'ya yakın bir kentte görev yapmak istiyorum. Böylece kısa tatillerden bile yararlanıp seni görmeye gelebilirim. Buradan Ankara'ya gelmek hemen hemen 20 saat tutuyor. Hele kışın gidip gelmek tehlikeli bile. Bazen kardan yollar kapanıyor.

Şimdilik bu kadar deyip gözlerinden sevgiyle öperim biri-ciğim.

29.11.1991

Sevgili kızım;

Sana yazmakta geciktigim için beni bağışla. Kışın başladığı şu günlerde kaldığım evi değiştirdim ve daha iyi bir eve taşındım. Bu iş eren vaktimi aldı. Ancak yerleşebildim. Sana bu yeni evden yazıyorum şu anda. Daha önce oturduğum ev zemin katta ve oldukça bakımsızdı. Şimdi üçüncü katta, deniz ve manzaralı bir evim var. Pencere-remden sıradağlar ve civar köyler görünüyor. Uçsuz bucaksız bir boşluğa serpştirilmiş küçük yerleşim merkezleri, yolu izi olmayan dağ köyleri kar altında ince ince bütün bacalarıyla oyuncak gibi görünüyorlar.

Burada kış bastırıldı bastırarak. Herkes belaz içinde kışa hazırlanıyor. Büyük kentlerde oturanlar bu hazırlığı farkotmezler. Anadolulu insanındaki kış korkusunun bilemezler. Herkes gereksiniminden fazla odun depo eder bu yörede. Bingöl'de hızar serinden geçilmiyor şu günlerde. Hızarlar hemen hemen günün her saatinde bir kışın uzun ağıdı gibi inteyerek odun kesiyorlar paslı dişleriyle. Gök puzlandı artık ve kışın kuşatmasına başladı, çevre dağları sardı. Yaşlılar yüzerce yıllık berekkülleriyle kıştan konuşuyorlar kahvelerde.

Bu hay-ı huy içerisinde sen görmeyeli aklı çoğaldı benim de saç larımın. Romatizma ağrıtarım başladı. Artık aynalarda yepyeni bir ihtiyar bengibi bakıyor bana. Zaman geçiyor sevgili kızım yaedan kış kıştan yazı akıyor hızla.

29.11.1981
BİNGÖL

Sevgili kızım;

Sana yazmakta geciktiğim için beni bağışla. Kışın başladığı şu günlerde kaldığım evi değiştirdim ve daha iyi bir eve taşındım. Bu iş epey vaktimi aldı. Ancak yerleşebildim. Sana bu yeni evden yazıyorum şu anda. Daha önce oturduğum ev zemin katta ve oldukça bakımsızdı. Şimdi üçüncü katta, temiz ve manzaralı bir evim var. Pencereden sıradağlar ve civar köyler görünüyor. Uçsuz bucaksız bir boşluğa serpiştirilmiş küçük yerleşim merkezleri, yolu izi olmayan dağ köyleri kar altında ince ince tüten bacalarıyla oyuncak gibi görünüyorlar.

Burada kış bastırdı bastıracak. Herkes telaş içinde kışa hazırlanıyor. Büyük kentlerde oturanlar bu hazırlığı farketmezler. Anadolu insanındaki kış korkusunu bilemezler. Herkes gereksiniminden fazla odun depo eder bu yörede. Bingöl'de hızar sesinden geçilmiyor şu günlerde. Hızarlar hemen hemen günün her saatinde bir kışın uzun ağıdı gibi inleyerek odun kesiyorlar paslı dişleriyle. Gök puslandı artık ve kar uzun kuşatmasına başladı, çevre dağları sardı. Yaşlılar yüzlerce yıllık tevekkülleriyle kıştan konuşuyorlar kahvelerde.

Bu hay-ı huy içerisinde sen görmeyeli akı çoğaldı benim de saçlarımın. Romatizma ağrılarım başladı. Artık aynalarda yepyeni bir ihtiyar ben gibi bakıyor bana. Zaman geçiyor sevgili kızım yazdan kış kıştan yaza akıyor hızla.

Şiirler, şiirler var bu arada ama yayınlamak gelmiyor içinden Yeni kitabında bekliyor rafta. Bu bakilde gelip onu bir yayınevine vermeyi düşünüyorum. Bu gibi işler yazışmayla çözümlenemiyor hâlâ. Milliyet Sanat, Sanat Olayı, Gösteri, Yazın nereye gönderdiysen dizgi yanlışlarıyla yayınlandı şiirlerim. Böyle olunca da bir anlamı kalmıyor şiir yayınlamanın.

Kaç zamandır haber üstüne haber salıyor Mustafa Serif. Benden şiirler ve izlenimler istiyor. Bir de Necatiğil'in bana yazdığı mektubu. O mektubu sana gönderiyorum iletişen sevinirim. Sen artık büyüdün Dil Kurumu'na kadar gidebilirsin sanırım. Mektubun kaybolmamasını söyle Onarına ve ona yazacağımı bildir.

Gözlerinden öper seni sevgiyle kucaklarım güzel kızım.

Baban

Metin

MEKTUPLAR

BEHÇET NECATİĞİL'DEN

İstanbul, 27 / 28 Mart 1978

Azizim Metin Altıok,

Şiirlerinizi beğenen ve sevenlerden biriyim. Yeni kitabınız Yerleşik Yabancı'yı yolladınız (epey oldu), aldım, sevdim.

Bir "iş kitabı" olan Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü'nün 9. baskısına (1978) hakkınızda biyografik bir not ekleyememiştim. Bu benim, adresler bulup, özel mektuplar yazıp işi "çok ciddiye" almamdaki ihmalimdir. Ama ben, yaşamöyküleri ve ayrıntıları dışında, bir şairin bir şaire, kendisini ancak şiirleriyle "gerçekten" kabul ettirdiğine inanırım. Gerisi nasıl olsa sonradan bir gün tamamlanır.

Yerleşik Yabancı'da bana ters düşen bazı anlatım özellikleri üzerinde sizinle karşı karşıya tartışmak istedim (Yani ancak başlardaki şiirlerde, bazı dizelerinizi ben olsan şu, şu fazlalıklardan arıttırdım türünden konuşmalar. Örneğin kitapta birçok şimdiki zaman kipinin geniş zaman olduğunda, daha da güzelleşeceği. Ama bizim bir dizeyi şu biçimde kurmuş olmamıza da elbet saygı gösterilmelidir.).- Fakat gene de, ah, kısaltmaları bilmeyişi çok genç şairler-in!

Bu kitabınızda önemli ilerlemeler gördüm. Sizin şiirlerinizde sıcak yaz aylarında kavru lan tarlaların üstündeki hava titreşimlerine, açıkça görülür yalazlara benzer bir doğa yansımaları var. Sonra, inandırıcı. Bilgiç bir zekânın değil de yalın bir kalbin şiirleri bunlar. Çileli, çok duyarlıklı bir kalbin. (Yanıyor muyum? Yanılsam bile, bende öyle bir kanı yaratıyor ya, isterseniz aldatan bir ışık olun!)- Sağlam yapılarda bir "kişiliğin damgası"nı vuruyorsunuz yazdıklarınıza. Bu çok iyi!

Yolundan cayma sakın, Metin Altıok! Şimdilik.

B. Necatigil

Şiirler, şiirler var bu arada ama yayınlamak gelmiyor içimden. Yeni kitabım da bekliyor rafta. Bu tatilde gelip onu bir yayınevine vermeyi düşünüyorum. Bu gibi işler yazışmayla çözümlenemiyor hâlâ. Milliyet Sanat, Sanat Olayı, Gösteri, Yazın nereye gönderdiysem dizgi yanlışlarıyla yayınlandı şiirlerim. Böyle olunca da bir anlamı kalmıyor şiir yayınlamanın.

Kaç zamandır haber üstüne haber salıyor Mustafa Şerif. Benden şiirler ve izlenimler istiyor. Bir de Necatigil'in bana yazdığı mektubu. O mektubu sana gönderiyorum ile-tirsen sevinirim. Sen artık büyüdün Dil Kurumu'na kadar gidebilirsin sanırım. Mektubun kaybolmamasını söyle Onaran'a ve ona yazacağını bildir.

Gözlerinden öper seni sevgiyle kucaklarım güzel kızım.

Baban

21-8-1982

Sevgili kızım, biriciğim;

Uzun bir süredir sana mektup yazamadım. Nedenleri vardı. Aramızdaki kopukluk duygusal değil, bir iletişim kopukluğuydu. Senin için canımı bile verebileceğimden kuşkun olmasın. Özlemin taş gibi göğsümde duruyor. Düşlerime giriyorsun. Sokakta bir kız çocuğunun "baba" diye bağırması yüreğimi kanatıyor. Kaç zamandır bana baba demene hasretim. Bu yazı seninle birlikte geçirmeyi ne kadar isterdim bilemezsin. Ama olmadı, olamadı.

Çektiğin belgraflar elime çok sonra geçti. bir süredirde sana yazacak durumda değildim. Bugün bile daktiloyla yazmayı yeğledim. Ellerim aşırı derecede titrediği için kalem tutacak durumda değil. Şimdi biraz düzeldi önceleri daha da kötüydü. İmzamı bile atamıyordum. Sağlığım da pek iç-açıcı değildi. Bu nedenle Elazığ devlet hastahanesinde bir hafta kadar bakıma alındım. Senin anlayacağın son bir yılda içki epeyce belimi bükte. Doktorlar karaciğerimde büyüme olduğunu ve bunun iyiye alamet olmadığını söylediler. Bunları yazarken seni üzmekten korkuyorum. Zaten bu güne kadar yazmayıışımın nedeni de buydu. Ne yazacağımı, nasıl yazacağımı bilememek. Ama hemen şunu söyleyeyim zor günler de geçirmiş olsam sağlığım düzeldi. Şimdi iyiyim. Merak edecek bir şey yok. Bu bakımdan yüreğini ferah tut. Vurulan iğneler ve serumlar beni kendimi getirdi.

Doktorlar iki duble içkiye bile izin verdiler. Artık haftada bir veya iki gün çok az miktarda içiyorum. Kimi zaman birayla idare ediyorum.

Bir ara özellikle şubat'tan sonra çok kötüydüm. Yüzüm, ellerim ve ayaklarım şişiyordu. Kitabın arkasındaki resme bakarsan bunu sen de görebilirsin. Yeni kitabım herhalde eline geçmiştir. Ben

21.8.1982

Sevgili kızım, biriciğim;

Uzun bir süredir sana mektup yazamadım. Nedenleri vardı. Aramızdaki kopukluk duygusal değil, bir iletişim kopukluğuydu. Senin için canımı bile verebileceğimden kuşkun olmasın. Özlemin taş gibi göğsümde duruyor. Düşlerime giriyorsun. Sokakta bir kız çocuğunun “baba” diye bağırması yüreğimi kanatıyor. Kaç zamandır bana baba demene hasretim. Bu yazı seninle birlikte geçirmeyi ne kadar isterdim bilemezsin. Ama olmadı, olamadı.

Çektiğin telgraflar elime çok sonra geçti. Bir süredir de sana yazacak durumda değildim. Bugün bile daktiloyla yazmayı yeğledim. Ellerim aşırı derecede titrediği için kalem tutacak durumda değil. Şimdi biraz düzeldi önceleri daha da kötüydü. İmzamı bile atamıyordum. Sağlığım da pek iç-açıcı değildi. Bu nedenle Elazığ Devlet Hastahanesi’nde bir hafta kadar bakıma alındım. Senin anlayacağın son bir yılda içki epeyce belimi büktü. Doktorlar karaciğerimde büyüme olduğunu ve bunun iyiye alamet olmadığını söylediler. Bunları yazarken seni üzmemden korkuyorum. Zaten bu güne kadar yazmayışımın nedeni de buydu. Ne yazacağımı, nasıl yazacağımı bilememek. Ama hemen şunu söyleyeyim zor günler de geçirmiş olsam sağlığım düzeldi. Şimdi iyiyim. Merak edecek bir şey yok. Bu bakımdan yüreğini ferah tut. Vurulan iğneler ve serumlar beni kendime getirdi.

Doktorlar iki duble içkiye bile izin verdiler. Artık haftada bir veya iki gün çok az miktarda içiyorum. Kimi zaman birayla idare ediyorum.

Bir ara özellikle Şubat’tan sonra çok kötüydüm. Yüzüm, ellerim ve ayaklarım şişiyordu. Kitabın arkasındaki resme bakarsan bunu sen de görebilirsin. Yeni kitabım herhalde eli-

sana imzalayıp gönderemedim.Gereği de yoktu bunun.çünkü bütün baskıları "Kızım Zeynep için" diye sana adadım."Küçük Tragedyalar" senin için yazılmış,senin özlemin ve sevginle örülmüş bir kitaptır.Şimdi hemen hemen bitmiş bir kitap daha var elimde.Onu da kısa yayınlamayı düşünüyorum.Son kitabımı,yani Küçük Tragedyaları çok seviyorum.Bence bütünlüğü içerisinde iyi bir kitap oldu.Puşkin'in aynı adlı oyunlar kitabından hareketle birbirini tamamlayan şiirlerden oluşan bir kitap yazmak istedim.Diyebilirim ki hiç bir kitabıma bu kadar emek vermedim.

Biriciğim;şanssızlık yakamızı bir türlü bırakmıyor.Ama bu kötü şansı yeneceğimizden kuşku yok.Bu şubat tatilinde iki elim kanda olsa Ankara'ya geleceğim.Bekle beni.Bütün sevginle bekle.Birlikte ne güzel vakitler geçireceğiz.Karşılıklı konuşup,geçmiş anılarımıza güleceğiz.Sana söz veriyorum.Karşında sağlıklı bir baba göreceksin.Beni öyle görmeni istiyorum.

Şimdi sınavlarla uğraşıyorum.Öğretmenliğin en kötü tarafı yazılı okumak.Kendi sınavlarım yetmiyormuş gibi Bingöl'de tek Felsefe öğretmeni olduğum için başka okulların sınavları da beni üzerimde.Burada çok sevilip,sayılıyor.Yoksa bir hafta okula gitmediğim oldu.Başka yerde olsa açığa almaları işten bile değildi.Ama sonsuz bir anlayışla karşıladılar durumumu,hatta ört-bas ettiler.

Canım kızım;dediğim gibi beni merak edip canını sıkma.Şimdi çok iyiyim.Görevimin başındayım.Önemli bir badire atlattım.Sonu kötü bir yolun başından dönmeyi başardım.Seni bu yüzden ihmal ettim.Anlayış göstereceğini umuyorum.Beni bağışla.Hayat bazı duygusuzların sandığı gibi düz değil.Hele bir şair için iki tarafı keskin bir kılıç.Kendinle ve içinde yaşadığın ortamla boğuşmak ve yenilmemek.Bu da insanı oldukça yıpratıyor.Ama elimizden başka ne gele-

ne geçmiştir. Ben sana imzalayıp gönderemedim. Gereği de yoktu bunun. Çünkü bütün baskıları “Kızım Zeynep için” diye sana adadım. “Küçük Tragedyalar” senin için yazılmış, senin özlemin ve sevginle örülmüş bir kitaptır. Şimdi hemen hemen bitmiş bir kitap daha var elimde. Onu da kışa yayınlamayayı düşünüyorum. Son kitabımı, yani Küçük Tragedyalar’ı çok seviyorum. Bence bütünlüğü içerisinde iyi bir kitap oldu. Puşkin’in aynı adlı oyunlar kitabından hareketle birbirini tamamlayan şiirlerden oluşan bir kitap yazmak istedim. Diyebilirim ki hiçbir kitabıma bu kadar emek vermedim.

Biriciğim; şanssızlık yakamızı bir türlü bırakmıyor. Ama bu kötü şansı yeneceğimizden kuşkum yok. Bu şubat tatilinde iki elim kanda olsa Ankara’ya geleceğim. Bekle beni. Bütün sevginle bekle. Birlikte ne güzel vakitler geçireceğiz. Karşılıklı konuşup, geçmiş anılarımıza güleceğiz. Sana söz veriyorum. Karşında sağlıklı bir baba göreceksin. Beni öyle görmeni istiyorum.

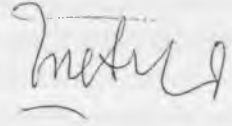
Şimdi sınavlarla uğraşıyorum. Öğretmenliğin en kötü tarafı yazılı okumak. Kendi sınavlarım yetmiyormuş gibi Bingöl’de tek felsefe öğretmeni olduğum için başka okulların sınavları da benim üzerimde. Burada çok sevilip, sayılıyorum. Yoksa bir hafta okula gitmediğim oldu. Başka yerde olsa açığa almaları işten bile değildi. Ama sonsuz bir anlayışla karşıladılar durumumu, hatta ört-bas ettiler.

Canım kızım; dediğim gibi beni merak edip canını sıkma. Şimdi çok iyiyim. Görevimin başındayım. Önemli bir badire atlattım. Sonu kötü bir yolun başından dönmeyi başardım. Seni bu yüzden ihmal ettim. Anlayış göstereceğini umuyorum. Beni bağışla. Hayat bazı duygusuzların sandığı gibi düz değil. Hele bir şair için iki tarafı keskin bir kılıç. Kendinle ve içinde yaşadığın ortamla boğuşmak ve yenilmemek. Bu da insanı oldukça yıpratıyor. Ama elimizden başka ne gelebilir.

bilir.Bir yanda sürekl avı,bir yanda çılğın fiesta.Dünya kupası ve savaş.Binlerce insanın öldüğü,çocukların sakat kaldığı bir dünya.Kekre bir yaşam.Payımıza düşen sadece acı.

Ömrümün çiçeği;seninle güzel günler göreceğiz.Babacığın adını sayıklıyor.Seni aklından bir an olsun çıkarmıyor.Resimlerinle konuşuyor.Sanırım bundan sonra aramızda kopukluk olmayacak.Şubat'ta Birlikte olmak umuduyla seni binlerce kez öperim.

Baban Metin Altıok

Bir yanda sürek avı, bir yanda çılgın fiesta. Dünya kupası ve savaş. Binlerce insanın öldüğü, çocukların sakat kaldığı bir dünya. Kekre bir yaşam. Payımıza düşen sadece acı.

mrmn ieği; seninle güzel günler göreceğiz. Babacığın adını sayıklıyor. Seni aklından bir an olsun çıkarmıyor. Resimlerinle konuşuyor. Sanırım bundan sonra aramızda kopukluk olmayacak. şubat'ta birlikte olmak umuduyla seni binlerce kez öperim.¹

Baban Metin Altıok

1 Bu mektup Metin Altıok'un Bingöl'de bir genç kız ve erkeğin cansız bedenlerinin jandarma tarafından çırılçıplak soyularak şehir meydanında teşhir edilmesinden etkilenererek girdiği ağır bunalımın ardından yazılmıştır. Altıok bu olayın ardından *Kimliksiz ller* şiirini yazmıştır.

KİMLİKSİZ ÖLÜLER

1.

Öyle ak, öyle ak ki teni;
İpekten biçilmiş sanki.

Duyulmamış bu yüzden
Üstünü örtmek gereği.

Çırılçıplak, incecik
Sedyede bir kız ceseti.

On parmağı boyalı;
Bulaşmış ıstampa mürekkebi.

Bir kızım sağsa eğer;
Bir kızım morgta şimdi.

2.

Göğsü kana belenmiş,
Gözlerinde meneviş.

Genç yüzünde bıyıkları,
Daha yeni terlemiş.

Sabıka kayıtlarına adı
Yaşarken hiç geçmemiş.

İyi hal kâğıdı bile
Alırmış isteseymiş.

Akıl alır da dostum;
Yürek almaz bir tuhaf iş.

3.

Çoktan soğumuş gövdesi;
Ama elleri hâlâ diri

Sağ avucundan geçmiş
Mermilerden biri.

Gören bir göz olmuş
Sanki o mermi deliği.

Bakıyor avucundan
Kısacık yaşam emeği.

Sevmeyi deneseydiniz;
Bu yolu seçmezdi belki!

4.
Açacak yine baharda,
Dağlarda, koyaklarda.

Adı yok bir çiçektir
Zulmün kara toprağında.

Onun da bir sözü vardı
Bu gök kubbe altında.

İşte o öldü artık;
Bir yas bıraktı arkasında.

Ve çağ dışı bir korku
Hısıma, akrabaya.

5.
Yanında dağılmış kâğıtlar
Ve tütün tabakası var.

Bir bez parçasıyla
Ağzını tıkamışlar.

Ceseti sırtüstü
Boyunca uzatmışlar.

Bir deniz kabuğunda
Dalgaları duyanlar;

Boş bir mermi kovanı
Sizce nasıl uğuldar!

Türkiye Güzellikleri
(Bingöl, Akarsu)
(River of Bingöl)

Sevgili kızım: mektubunu aldım, çok beğendim. Bütün senden aldığımleri güzel mektupla gönderdiğin anıtları anımların en büyük ve kıymetli ödülü olarak saklıyorum. Ve ilerde cennet-
tekin değerli anıtlarlığında bekleyeceğim umuyorum.

Canım Zeynep'in ben temmuz başına kadar Bingöl'de kalmak zorundayım. Ancak temmuzun ilk haftası için de serbest kalabileceğim ve hemen deniz almaya gideceğim. Tabii planımı zı biriktireceğim yaparız.

İzmiriye seni sevindirecek bir ha-
berim var. Gelişken sana bir mektup
postu getireceğim. Hani işiyordun
hatırladın mı?

□ Birgölün içi güzel değil ama civdeti
işte böyle. Kardi dağlar, katynok suları
ve bu sularda kıyamet gibi balık,

Neredyse alle Futu-
riacak. Awasir da bir
necabi Futur pikniği
gidiyoruz. Insaallah
bir gün sen de olars
nup da yazacağım.
Miyapın misik, Malm
Eg-İpuzda Malm
mibicim

Madam

29 Eylül 1982
BİNGÖL

Sevgili kızım; mektubunu aldım, çok beğendim. Bu senden aldığım en güzel mektuptu. Gönderdiğin anahtarı ömrümün en büyük, en kıymetli ödülü olarak saklayacağım. Ve ilerde o anahtarın gerçeğini anahtarlığıma takacağımı umuyorum.

Canım Zeynebim; ben temmuz başına kadar Bingöl'de kalmak zorundayım. Ancak temmuzun ilk haftası içinde serbest kalabileceğim ve hemen seni almaya geleceğim. Tatil planımı-zı birlikte yaparız.

Zeynep, seni sevindirecek bir haberim var; gelirken sana bir "sincap" postu getireceğim. Hani istiyordun hatırladın mı?

Bingöl'ün içi güzel değil ama civarı işte böyle. Karlı dağlar, kaynak suları ve bu sularda kıyamet gibi balık.

Neredeyse elle tutulacak. Ara sıra bir araba tutup pikniğe gidiyoruz. İnşallah bir gün sen de olursun. Ayrıca mektup da yazacağım. Şu sıralar başım sıkışık, malum ya "yazılı" okuma derdi var. Gözlerinden öperim biriciğim.

20.7.1986

Sevgili kızım;

İşte sana binbir suratımdan ikisi daha...
Seninle epeydir yazışamadık. Bilirsin ben
mektup yazmayı pek sevmem. Ama yazış-
mamamızın asıl nedeni içimdeki sensizli-
ği mektupla gideremeyeceğimi bilmis ol-

mam. Benim özlemini ancak sana sarılmak, şöyle dolu dolu
kucaklamak giderir. Bu da ne yazık ki şimdiye kadar çok az
nasip oldu bana. Bunun da sebebi içinde yaşadığımız zor ko-
şullar. Öyle ya; sen orada kendine iyi bir yaşam kurma sa-
vaşı verirken, ben burda artık kızalan amrünü kimseye muh-
tas olmadan onurla tamamlamaya çalışıyorum. Bu da senin
de tahmin edebileceğin gibi hiç kolay olmuyor. Adımdan ötü-
rü bana Bingöl'ü bile çok görenler, şimdi de oturduğum loj-
mandan kapı-dışarı ediyorlar. Öyle ya; Sosyalist Kültür An-
siklopedisi'nde, Edebiyatımızda İsimler ve Şairler ve Yazar-
lar sözlüklerinde biyografisi olan birinin lojmanda oturma-
ya hakkı yoktur Türkiye'de. Onu Sıddık Biçin adındaki
öğretmenin öldürüldüğü Genç kazasına sürmek gerekir.

Zeynep'ciğim; seni bilmem ama ben hayata karamsar ba-
kıyorum ve bu karamsarlığımın nedenleri gittikçe çoğalıyor.
Çünkü her saati pişlik ve kan, konserve kutusu, naylon po-
set, şampuan; her saati gırtlığımızı zorlayan bir curuf yı-
ğını oldu şimdilerde yaşanan.

Çünkü spor koto, Lotbo, alkılı ganyan; içdis bir umutla sa-
hici kılınan bir yalan oldu hayatımız. Ve yeni orkitle da-
ha güvenli kadınlarımız. Erkeklerimiz daha güçlü güne ar-
koyla başlayan. Çocuklarımız bunca ciklele daha mutlu.

Sevgili kızım;

İşte sana binbir suratımdan ikisi daha... Seninle epeydir yazışamadık. Bilirsin ben mektup yazmayı pek sevmem. Ama yazışmamamızın asıl nedeni içimdeki sensizliği mektupla gideremeyeceğimi bilmiş olmam. Benim özlemimi ancak sana sarılmak, şöyle dolu dolu kucaklamak giderir. Bu da ne yazık ki şimdiye kadar çok az nasip oldu bana. Bunun da sebebi içinde yaşadığımız zor koşullar. Öyle ya; sen orada kendine iyi bir yaşam kurma savaşı verirken, ben burda artık kısalan ömrümü kimseye muhtaç olmadan onurla tamamlamaya çalışıyorum. Bu da senin de tahmin edebileceğin gibi hiç kolay olmuyor. Adımdan ötürü bana Bingöl'ü bile çok görenler, şimdi de oturduğum lojmandan kapı dışarı ediyorlar. Öyle ya; Sosyalist Kültür Ansiklopedisi'nde, Edebiyatımızda İsimler ve Şairler ve Yazarlar sözlüklerinde biyografisi olan birinin lojmanda oturmaya hakkı yoktur Türkiye'de. Onu Sıddık Biğin adındaki öğretmeninin öldürüldüğü Genç kazasına sürmek gerekir.

Zeynep'ciğim; seni bilmem ama ben hayata karamsar bakıyorum ve bu karamsarlığımın nedenleri gittikçe çoğalıyor. Çünkü her saati pislik ve kan, konserve kutusu, naylon poşet, şampuan; her saati gırtlığımızı zorlayan bir curuf yığını oldu şimdilerde yaşanan.

Çünkü spor toto, lotto, altılı ganyan; içdiş bir umutla sahici kılınan bir yalan oldu hayatımız. Ve yeni orkitle daha güvenli kadınlarımız. Erkeklerimiz daha güçlü güne arkoyla başlayan. Çocuklarımız bunca cikletle daha mutlu.

Bözümlün bebeği; işte ben burada ödün vermemenin, boyun eğmemenin, yani onurlu bir yaşamının paturasını ödüyorum. K.D.V'si içinde olarak.

Eh! bu kadar ciddiyet yeter. İşte sana bir resim daha binbir suratımdan...

Gönderdiğin fotoğraflara çok sevindim. Seni gönlünden hiç çıkarmayan baban...

(imza)

Gözümün bebeği; işte ben burada ödün vermemenin, boyun eğmemenin, yani onurlu bir yaşamının faturasını ödüyorum. K.D.V.'si içinde olarak.

Eh! Bu kadar ciddiyet yeter. İşte sana bir resim daha binbir suratımdan...

Gönderdiğin fotoğraflara çok sevindim. Seni gönlünden hiç çıkarmayan baban...

SONDEYİŞ

Dolaştım yıllardır şurda burda,
Ucuz otellerde kaldım.

İğne iplik taşıdım yanımda,
Bir düzen tutturamadım.

Kadınlar da oldu elbet yaşamımda,
Biri hariç hepsini bağışladım.

Sınadım kendimi karşılıklı acıyla,
Ben hep ölüme ve aşka inandım.

Bir şey var dokunur bana;
Yüzüme uymayan iğreti adım.

“Sevgili kızım, biriciğim;

Uzun bir süredir sana mektup yazamadım. Nedenleri vardı. Aramızdaki kopukluk duygusal değil, bir iletişim kopukluğuydu. Senin için canımı bile verebileceğimden kuşkun olmasın. Özlemin taş gibi göğsümde duruyor. Düşlerime giriyorsun. Sokakta bir kız çocuğunun “baba” diye bağırması yüreğimi kanatıyor. Kaç zamandır bana baba demene hasrettim. Bu yazı seninle birlikte geçirmeyi ne kadar isterdim bilemezsin. Ama olmadı, olamadı.”

Edebiyatımızın “acıya kiracı” şairi Metin Altıok’un, kızı Zeynep’ten çok uzaktayken ona yazdığı mektuplar sadece sevginin ve dindiremediği bir özlemin değil; onun şiirinin de aracı. Altıok’un mektupları kâh Bingöl’den gönderiliyor, kâh İzmir’den, “sevgili meleğine, biriciğine.”

Felsefe öğretmeni olarak atandığı Bingöl’den haberler verirken, iç dünyasının iniş çıkışlarını, sarsıntılarını, sitemlerini yine de en çok özlemini yazıyor Altıok. İçtenlikle yazıyor, ruhunu açıyor, onca uzaklıktan kızına ulaşmaya çalışıyor.

Bu mektuplarda bir babanın duyguları, özlemleri olduğu kadar öldürülen Cavit Orhan Tütengil’e ne oldu sorusu da, kendi yaptığı Kibele heykeltiklerinin gözaltına alınışları veya Bingöl’ün yoksulluğu da var. Kısacası yalnız kalmış bir şairin dünyası.

Şair Metin Altıok’un yanında, baba Metin Altıok’u da tanımak isteyenler için bu mektuplar eşsiz birer ipucu...

